

Kemal Eyüboğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

02.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kemal Eyüboğlu

İlk, Orta ve Lise öğrenimini Maçka, yüksek öğrenimini Trabzon, lisans öğrenimi ise Eskişehir'de tamamladı.
Meslek kariyerine 1978 yılında Türkçe-Edebiyat öğretmeni olarak başladı.
Daha sonra sırasıyla;
Belediye, banka, Çevre Bakanlığı ve Çalışma Bakanlığı'nda görev yaptı.
40 yıl devlet memurluğu yaptıktan sonra 2019 yılında İşkur'dan emekli oldu.

Acılarım Dindi

Aradan uzun zaman geçti.
Dün gece rüyamda gördüm seni.
Şımarılmak istedim, sana.
Gücüm elverdiğince, koştum yol boyu.
Düştüm!
Avuçlarım, toz toprak içinde; kan revan...
Kucağına aldın,
Ellerimi öptün.
Tüm acılarım dindi,
anne...

Kemal Eyüboğlu

Adını Göklere Yazdım

bilmem anımsar mısın
adını çiçeklere yazdığım
yazı?
hani sen kelebek,
ben arı olmuştum ya...
hani sen bana,yaz gecelerinden
yasemen kokuları,
ben de sana,gözlerinin renginden
bal sunmuştum ya...

aylardan ya temmuz sonu,
ya da ağustosun ilk haftası...
bilmem anımsadın mı?
hani senin için yazın,
benim için yaşamın başladığı
o anı...

şimdi aylardan kasım...
ne yazdan eser kaldı,ne senden!
ne gönül bahçemde çiçek,
ne ağaçlarımda yaprak kaldı!
Ve...
ben bu gece, sevgini kalbime,
adını göklere yazdım.

09.11.2006

Kemal Eyüboğlu

Ağustosta Da Yağar Kar

Belli mi olur.
Belki,
Menekşelerin pembeden mora çaldığı,
Bir mart sonu
Ya da, nisan başı...
Belki,
Al kirazın siyaha erdiği
Ya da, toprak kokulu yağmurların
Çayır kokusunda arındığı,
Haziran sonu...
Ne bileyim ben?
Belki;
Güneşin kumsalları kavurduğu,
Ağustosta yağacak kar.
Ve soğuyacak,
Birden bire hava...
Önce,
Ayaklarımın parmak uçları uyuşacak.
Sonra,
Dizlerim.
Sonra,
Ağır ağır donacak,
Ağızda dilim.
Ve ben,
Adını söyleyemesem de
Sevginle ısıtmaya çalışacağım,
Kalbimi.
Unutma:
Ruhum avuçlarımda olacak,
O an...
Al onu avuçlarına,
Yetim bırakma sakın.

Kemal Eyüboğlu

Anlayamazsın

yaralı ruhumun ilacı
adından başka neyim var?
seslensem,boşuna... duyamazsın
elimi uzatsam,nafile... Uzaktasın
mısralar yetmez,şiiirler az gelir
içimdeki özlemi anlatmaya...
ne yapsam, ne söylesem boşuna
sen bunları anlayamazsın..!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Annem Öyle Derdi

Bakmayın sessiz,
sakinliğime.
Aslında çok geveze
biriymişim. Annem öyle derdi.
Fakat, zaman zaman bir berbatlık çöker üstüme...
İçime kapanırım;sessiz
ve miskinçe!
Tıpkı şimdilerde olduğu gibi:
Yalnızlığımı ayna tutar,
Annemi ararım.
Ve kendimi bir çocuğun masum gülüşlerine bırakır,
günlerce susarım.

Kemal Eyüboğlu

Anneme

on iki ayın içinde,
en çok sevdiğim nisandı.
nisanda sen gittin ya anne,
takvimlerde on bir ay kaldı!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

An-tal-ya

Konyaaltı,Kaleiçi,Lara
Bir de
Falez işlemeli gelinliğinin
Göğüslerinden uç vermiş Beydağları..

Ne Konyaaltı,Kaleiçi,Lara
Ne de Beydağları...
Ben,
Kumsalında yakan sıcaklığını
Güllük'te dudaklarını
Mehtabında bakışlarını
Tarihinde aşklarını ararım sevgilinin...
Yoksa,
Bana ne senden

An
tal
ya.

Kemal Eyüboğlu

Asgari

Bizde;
Kazanç asgari,
harcama askeri.
Beynimiz askeri,
aklımız asgari.
Sözlerimiz askeri,
hak arama asgari.
Bakışımız askeri,
görüşümüz asgari.
Din iman milliyetçilik askeri,
hak hukuk ahlak asgari.
Doğuşumuz askeri,
yaşamımız asgari.
Ve bizde her şey, arapsacı !
ya askeri, ya asgari.

Kemal Eyüboğlu

Aşk Budur

Bir akşam ansızın kapın çalınsa
Ve
Sen kapıyı açsan...
O ses:
'Haydi,vakit tamam! ' dese,
Benimle gelir misin?

Kemal Eyüboğlu

Aşk Olmasa

bir veda şarkısı boğar
gecenin sessizliğini...
ne yaşama el uzatır bebek,
ne ölümlü istemez hasta
ve boşuna bekler Şeytan
günahsız sokaklarda.

bir veda şarkısı olur
gecenin sessizliği,
sayısız sirlara gebe
boş kadehlerde...
ve
nice umut, nice aşklar
bekler boş masalarda.

geceler kan kusar
şarap şişelerine!
ne sabahı bekleyen kalır
ne de bir gelen...
yıldızlar küser,
yağmurlar maziye ağlar
boş kadehlerde.
ve...
karışır baykuş sesine it ulumaları,
umutlar çignenir kaldırımlarda!

.

Kemal Eyüboğlu

Aşk Ve Devrim

biz,78 kuşayıydık.
devrim uğruna,
meydanlarda heder olduk!
olmadı,başaramadık...
eve döndük.
bir küçük rakı,
bir paket sigara ile denedik;
yine olmadı,yine başaramadık!
bir şey eksikti?
kim bilir,belki de;
akan kanlarımız ardında,
aşkı unutmuştuk.

K.E.(23.03.2017)

Kemal Eyüboğlu

Aşkın Rengi

.../aşk iki renkte ortak bir tattır.

yüreklerimizden damladık
şarap kadehlerine...
benimkinde kırmızı sen
seninkinde beyaz ben
damaklarımızda aynı buruk tat;
sen ve ben...

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Bakma Uzaklardan

bakma öyle, gözüne kurban olduğum.
bakma ki,
aralanmasın deli gönlümde sevda kapıları.
ne olur, bakma uzaklardan yakın yakın!
bakma ki; yakmasın seni de beni de,
kırılmış ve yorgun kalbimin kor ateşleri.
tüm bedenini tutuşturan arzularını
masum bakışlarına sarmalayıp, bakma
bakma öyle, gözüne kurban olduğum!
kalbimin çökmeye yüz tutmuş köprülerinin altından,
ne acı sular geçip gitti bilir misin?
ve bilir misin sen;
ne bulanık sevda ırmaklarına yeni bir olta atmaya,
ne de seni ayakta tutacak yaşama gücümün kalmadığını?

Kemal Eyüboğlu

Bana Bırak

Bir bilsen nasıl sevdim;
Gözlerinde baharı,
Saçlarında rüzgarı,
Avuçlarında umudu.

Gitme kal, demeyeceğim,
Tanırım özgür ruhlu serçeleri
Gideceksin. Git! Bana bırak;
Saçlarına boyanmış rüzgarı.

Kemal Eyüboğlu

Barbi Bebek/ler

her adım başı
önümde bir oyuncak;
sarışın saçlı,maviş gözlü,
sarılma istekli döner kolları...

kucağıma aldım
beceremedim;
o gözünü kapattı,ben koluna dokundum
çıktı..!

en şuh elbiselerini
giydirip
maşaya koydum,
eteğini kaldırdım
ve
bacaklarına baktım...
bacağına dokundum
koptu..!

taktım,takıştırdım;
yatağıma götürdüm...
ona annemin bana anlattığı
hikayeyi anlattım; Aslı ile Kerem' İ...
hiçbir şey anlamadı!
ve bana; hey kovboy!
senin paran var mı dedi..!

Kemal Eyüboğlu

Bebek

Bu coğrafyalarda doğmak için acele etme bebek;
oyun bahçeleri kuşatma altında,
oyuncakların hepsi tutuklu!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Belki de

belki de
özlem yüklü siyah saçlara,
akdenizin köpüğü kadar beyaz
kumsalı kadar sıcak bir
tene dokunabilmek,
ya da
gökle denizin oynadığı
gülen gözlere süzülebilme arzudur
Yeniden doğmak...

belki de
issiz, sahipsiz akşamların
denizle kucaklaştığı bir koyda
batan güneşin kızılığı,
ya da
yakomozların çırılçıplak dans ettiği anlarda
denizden çıkan zeytin bakışlı ay'a
sıkıca sarılma isteğidir
yeniden doğmak...

belki de
yağmurlu ve karanlık gecelerin sessizliğinde
sırılsıklam, ölümüne içmektir hayalleri...
ya da
hiç sahip olamadığın, hiç dokunamadığın
fakat
benim sandığın bir anda kaybettiğin güzeli
Israrla aramaktır
Yeniden doğmak...

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Bende Unuttuğun Yalnızlık

Yine gece.
Yine saat, senin yokluğun...
Benim yaşadığım Şehir,
Denize başını yaslamış uyuyor.
Ve benim gözlerim
Senin bende unuttuğun
Yalnızlığı seyrediyor.

Kemal Eyüboğlu

Benim Köyüm ve Paranın Kulları

benim köyümde toprak cimri, yoksulluk cömertti!
bebeler aç,anneler yorgun,evler harabeydi!
benim köyümde ne cami,ne market,ne de diskolar vardı...
benim köyümde kayalar gibi sağlam,dağlar kadar yüce sevgiler vardı...

benim köyümün gök kubbeden bir çatısı vardı.
güneş bu çatıya doğar,yağmurlar bu çatıya yağırdı...
çiçekler bu çatı altında açar,ağaçlar burada yaprak dökerdi...
neşeler burada yankılanır,acılar burada kilime işlenirdi...
ve burada bir kalp değil, yüzlerce kalp bir atardı...

benim köyümün rüzgarı sevgi,suları dürüstlük pınarıydı...
topraklarında kin,nefret, hiyanet değil; aşk çiçekleri açardı...
ve işte bu yüzdendir bilirim, paraya tapmış para kulları,
benim köyümden hiç geçemediler...

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Biçare

çekin artık o pis parmaklarınızı tetiklerden
ürkütmeyin yüreğimdeki kuşları...
onlar aç ve onlar kimsesiz!
ne gidecek başka bir vatanları, ne de uçmaya takatları var.
biçare;
ya ölüme yatacaklar demir parmaklıklar ardında
ya da siper edecekler bedenlerini,lav silahlarına!

çekin o pis parmaklarınızı kan kusan silahlardan
ve öldürmeyin içimdeki çocuğun serçelerini...

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Biliyordum

gittiğın gün biliyordum:
yüreginin,
yüregimin sıcaklığında
bahara yeşerdiğinde
döneceğini...
çünkü; gidişin,
göçmen kuşlar gibiydi.

Kemal Eyüboğlu

Biliyorum

Hiçlik denizde yüzüyorum,
Umutlarım can yelegim...
Yarınları bugünden görüyorum;
Fırtına koptu kopacak...
Uzaklaşacak Güneşin önünden bulutlar,
Ve eriyecek içimdeki buzlar, biliyorum...

Kemal Eyüboğlu

Bir dünya istiyorum

bir dünya istiyorum:
benim, senden, ondan
bağımsız...
varsıyla yoksul
ezenle ezilen
ve bakışlarda siyah beyaz olmadan,
ebemkuşağı renklerinde sevişsin
insanları.

öyle bir dünya istiyorum ki,
kanla çizilmiş olmasın haritalar...
çiçekler toplansın çocuklar
hiroşima,nagasaki bozkırlarında.
milliyetler insanlık
bayraklar gökyüzü
silahlar kalem
namus, vicdan olsun.

ve
en güzel sevda şarkıları yakılsın
bu şarkıların adı da "barış" olsun.

Kemal Eyüboğlu
(17.04.2010...saat:01,50)

Kemal Eyüboğlu

Bir Garip Mahpusluk

bir garip mahpusluk
yaşıyorum, içimde;
parmaklıklar önüne,
tütün bıraksana!

Kemal Eyüboğlu

Bir Mücadele Destanı

Çarlık Rusyası'nın 1914-1917 Trabzon'u işgal yılları!

Katırım bizden önce
Yola çıktı gidiyor
Haçlı girdi ülkeye
Papaz keyif çatıyor

(Bölgede yerleşik bütün papazlar ellerinde şarap şişeleri ile, limandaki Rus-Ermeni askerlerini karşılamaya gitmişler.)

Yükledim katırımı
Gideceğim yaylaya
Bize korkak diyenler
Dönsün baksın aynaya

(Eli silah tutan erkekler savaşmak için milis guruplar oluşturmuş;ihtiyarlar,kadınlar ve çocuklar Trabzon'dan Ordu iline doğru göç ederken önlerine çıkan düşman askerleri, onlara "korkaklar" demiş.)

Katırımın nalları
Çeliktendir çelikten
Çatıp durma kaşını
Farkın yoktur enikten

(Yukarıda sözü edilen Ermeni komutana söylenmiş.)

Katırımın semeri
Hep alaca bulaca
Herkes tanır ananı
Baban kimdir acaba

(Rus-Ermeni askerlerine kendi soydaşlarını ispiyonlayıp baskın yemelerine neden olan yerli işbirlikçilere söylenmiş.)

Katırımın dişleri
Yaşlılıktan döküldü
Bize küfür edenin
Ciğerleri söküldü

(Gözlerinin önünde annesine küfreden düşman askerini, oynamak için yanında taşıdığı çakı bıçağını ciğerine saplayarak öldüren küçük bir oğlan çocuğu adına söylenmiş.)

Katırım kara kulak
Kuyruğunda benekler
Merada bitsin otlak
Çekip gider inekler

(Bütün evlerin kapıları tek tek kırılıp içeride değerli ne varsa alınıyor,geri kalanlar ateşe veriliyormuş.Ganimet bitince gideceklerini düşünerek söylenmiş.)

Katırımın yelesi

Tüyleri saçak saçak
Hele düşsün maskesi
Delik arar kaçacak

(Düşmana karşıymış gibi görünüp onlarla çıkar ilişkisi içinde olanlar için söylenmiş.)

Katırıma yükledim
Yaylada çimenleri
Sabaha gitsin derim
Gavurun enikleri

(İş uzadıkça sabırların tükendiği anları anlatır.)

Katırım kara yağız
Bütün yükü çekecek
Sabret yarım az kaldı
Hepsi birden gidecek

(Verilen milis savaşından yeşeren umutlar yarına dair öngörüü yaratır ve nihayetinde bu öngörü, Bolşeviklerin Çarlık yönetimini devirmesiyle yönetime gelen Sosyalistlerin lideri Lenin tarafından Rus askerlerinin geri çağırılması sayesinde, 1917 yılında gerçeğe dönüşür.)

Umutlar ölmediği sürece, zulmedenlere karşı verilen mücadele mutlaka kazanılır...

Not: Hikaye bölümünü, muhacirlik dönemini 12 yaşında bir genç kızken yaşamış olan anneannemin anlattığı anılarından yararlanarak oluşturdum.

Kemal Eyüboğlu

Bir Serçe

Dokunuverdi bir serçenin kanadı düşlerime
Kuraktı bahar yağmurlarına uyandı rüyalarım
Kısırdı bir yaban çiçeğine döl tuttu yüreğim
Korkaktı güneşi yakaladı hapsetti avuçlarında kalbim.

Bir serçe konuverdi gönül pencereme
Şessizdi kahkaha tufanında soluksuz kaldı ruhum.
Ürkekti...mahcuptu...masumdu
Gitmedi
Birlikte rüzgarı örtündük.
Ben seyrettim,
o avucumda uyudu.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Bir Şeyler Oldu!

Güneş olabildiğince
parlak.
Gökyüzü cam gibi.
Martılar denizden uzak.
Süzülüyorlar,
Şehrin beton yığınları üstünde.
Garip!
Bilemem.Ancak,
hissediyorum:Mutlaka -bir şeyler oldu-
Belki birileri
(Foklar olabilir mi?Ya da Yunuslar?),
Denizdeki balıkları-nı-
Ç/aldılar.

Kemal Eyüboğlu

Biz Halkız

Okyanusa akan nehirler,
Bentleri yıkacak büyük dalgalarız...

Mor yağmur,
Menekşe alevi,
Yedi rengin şavkıyız...

Gölgeleri ışıkla değiştirdiğimiz,
Acıyı bala dönüştürdüğümüz,
Tüm paslı çarkları söktüğümüz,
günler yakın.

Biz halkız.

Kemal Eyüboğlu

Biz Tanırız

biz biliriz, böyle puslu havalarda
hangi itlerin kurt postuna büründüklerini.
ve biz tanırız; önüne bir kemik atıldığında,
kimlerin koşup kapılarda havladığını.

Kemal Eyüboğlu

Bizim Şarkımız

yeter artık,susma!
haykır içindeki sevgini...
sen sustukça,ay susar
yıldızlar boyun büker karanlıklara...
ne güneş ısıtır gündüzleri,
ne rüzgarlar şenlendirir gecelerimi.

yeter artık,susma!
öyle bir haykır ki sevgini;
gök gürlesin,şimşekler çaksın
nisan yağmurları yağsın sevgi çiçeklerime...
ve
öyle bir haykır ki sevgini;
yer yerinden oynasın,
fırtınalar kopsun hücrelerimde.

yeter artık,susma!
saklama sevgini boş yere...
tuttur bir şarkı,gitsin;
seni seviyorum
seni seviyorum
seni seviyorum...
ve
öylesine içten söyle ki,
bu,bizim şarkımız olsun...

Kemal Eyüboğlu

Böyle Bir Şey

adam elindeki yoksulluk
belgesi ile
ücretsiz bindi halk otobüsüne.
ve,-günahını almayayım ama-
galiba bedavacılığın
kanıksanmış ayrıcalığına sığınarak
iteleyip kaldırdığı engelinin
koltuğuna oturdu hayasızca!
ve biri hariç
çoğunu anlamadığım
bir sürü şey anlattı,
kendine benzeyen
bir sürü bedevacıya.

böyle bi şey(mi)dir yoksulluk!
adamı;
hem kölesi olduğu sınıfın hayranı...
hem -otobüste bedavacının dediği gibi-
"sapına kadar sağcı"(mı),
yapar!

Kemal Eyüboğlu

Buzlarım Çözülür

Gözlerim gözlerinden baktığı an
rüzgarım olur hayallerin...
alıp götürür ruhun ruhumu,
dokunur saçların parmak uçlarıma.

avuğların avuçlarımda nemlendiği an
bulut olur tenin tenime...
yağar kor alev arzuların damarlarıma
ve buzlarım çözülür... döl tutar aşkım kanında.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Cehaletin Şizofren Safhası

Cehaletin şizofren safhasındayız.
Ve gözlerimiz miyop.
Ve Tanrı'dan bencil beklentiler uğruna,
Cennetin kapısına sıkıştı kuyruğumuz.
Yok artık buradan dönüş,
Cehenneme giden yolun tam ortasındayız!

Kemal Eyüboğlu

Çal Başına

Al dünyanı çal başına,
Mallarıyla mülkleriyle!
Ne şanında gözüm var,
ne makamında...
Ben sevgiye,ben sevmeye
Susamışım...
Tek dileğim; denizler kadar
Sevmek,
Yağmur damlası kadar sevmek
Yeter bana.

Al şehrini çal başına,
Çöplüğüyle pislīgiyle!
Ne metrosunda gözüm var,
ne Hiltonnunda...
Ben sessizliğe,ben yeşile
Ben yaylalara,ben doğaya
Susamışım...
Tek dileğim; köylüler kadar
Sevmek
Dilenciler kadar sevmek
Yeter bana.

Al Batıyı çal başına,
Poplarıyla danslarıyla!
Ne diskosunda gözüm var,
ne partilerinde...
Ben Mevlananın semahına
Ben Yunusun dostluğuna
Ben Köroğlunun mertliğine
Susamışım...
Tek dileğim; türküler kadar
Sevmek
Caz müziği kadar sevmek
Yeter bana.

Kemal Eyüboğlu

Çocuklar

Kim ne söylese söylesin,
Seviyorum sizi çocuklar;
Kimliğinize, renginize,
Cinsiyetinize bakmadan...

Kemal Eyüboğlu

Dalga mı geçiyorsun

Gönderdiğin kitapta, kader diyorsun
Onlara zenginlik, bize sefalet veriyorsun
Birine, yürü ya kulum
Diğetine, otur yerine diyorsun!
Sonra kalkıp haktan hukuktan söz ediyorsun.

Sahi ya, sen bizle dalga mı geçiyorsun?

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Damla Olsam

Saçını tarayan güzel
Elindeki tarak olsam
Baygın baygın bakan gözün
Önündeki ayna olsam

Çimende gezinen güzel
Elindeki çiçek olsam
Dudaktan damlayan sözün
Gönlündeki özü olsam

Yatakta uzanan güzel
Rüyandaki yiğit olsam
Yorganın örttüğü belin
Üstündeki kemer olsam

Uykusu bölünen güzel
Aklındaki fikir olsam
yağmurda ıslanan tenin
Üstündeki damla olsam
K.E.

Kemal Eyüboğlu

Değmez

Bir yumurtaya
döllenmek için,
Milyonları geride bırakmaya,
değmez.
Yorma boşuna kendini,
çocuk.

Dünya savaş,
Dünya ölüm mahalli!
Coğrafya kan gölü!
Ülke; çakal,kurt,köstebek
yuvası!
Bizler,
Yaşamdan çok
Ölüme yakınız.
Boş ver,
gelme çocuk!

Kemal Eyüboğlu

Dört Boyut

o gün
sarhoştum...
buğday başağı
yıldızlarla oynasırken
çocukluğumda...

dün
sarhoştum...
toz pembe hayaller ışığında,
gelinciklere benzeyen sevdalarla
el ele gençliğimde...

bugün de sarhoşum...
iki derede, bir arada kalan duygular
ve
belki şarap, belki de sirke
ne çıkarsa çıksın dercesine,
gönül mahzenimde saklı sevginle...

yarın
yine sarhoşum...
sinsi karanlıklara dost
ağaçlarının damarlarında,
ya da
matem şarkılarının namelerinde
bir daha hiç...hiç ayılmamak üzere!

Kemal Eyüboğlu

selvi

Dudaklarından

hadi gel,
kuralım çilingir soframızı.
sadece sen ve ben.
ıssız bir dağ başı,
ya da deniz kenarı...
hiç önemli değil.
yerine sen karar ver...
koyalım baş köşeye,
rakımızı...
yanına da bir paket sigara.
sen kadehinden rakıyı,
ben dudaklarından,
sarhoşluğu içeyim kana kana.

Kemal Eyüboğlu

Duymazlar

haykırıyor acıya karşı yüreğim
ağlama boşuna, duymazlar
yangın rengi ağızımda dilim
ızdırap içinde yalancı sözcükler
resmine baktıkça çocuk, ezilirim

Kemal Eyüboğlu

Duyuyor musun

Ahmet,Mehmet,Ayşe,Fatma..
Türk,Kürt,Arap,Ermeni,...
Müslüman,Hristiyan,Yahudi
olsalar,ne fark eder?
Yurdumun dört bir yanında,
Aç çocuklar ağlıyor...
Duyuyor musun?

Kemal Eyüboğlu

Dün Gece

Dün gece bir yol çocukluğuma uğradım.
Annem başımı okşadı,
Şımdım.
Babam kaşlarını çattı,
Uyandım.

Kemal Eyüboğlu

Düş Bahçesi

Bir dalda üç çiçek,
Üçü de ayrı renk:
Alı Türk,
Yeşili Kürt,
Sarısı Boşnak...

Kemal Eyüboğlu

Elena

ne elindeki
kadehte
ne içindeki
meyde gözüm var,
Elena...
lâkin;
ellerin o kadar güzel ki
kadehe her dokunduğunda
ruhumu okşuyor parmak izlerin...

Kemal Eyüboğlu

Enkaz

Savaştan çıkmış kentin
enkazı altında,
Yarım kalmış merdivenler gibiyim;
Adımımı attığım her basamak,
boşluğa çıkıyor!
Gidecek yönüm,
Adımımı sağlam basacak,
yerim yok.
Ne hasretini duyduğum bir geçmişim,
Ne de ellerimle büyüteceğim bir gelecek var...
Işıktan uzak,
Kapkara,
bir alandayım:
Sanki,
Bir ülkem var,
Bir ülkem yok
gibi..?!

K.E

Kemal Eyüboğlu

Erkekler Ağlar Mı

Oğul,
sana "erkekler ağlamaz" diyenlere,
bi sor bakalım;
kaç tanesinin annesi ölmüş ?

Hele bir de, aylardan nisan ayı ise!

Kemal Eyüboğlu

Ey Sevgili

sen hep böyle misin
ey sevgili?
bir güneş gibi girdiğin
gönüllerden,
yıldız gibi kayar gider misin?

sen hep böyle misin
ey sevgili?
selamsız sabahsız,
çat kapı gelip;
bir veda etmeden
çeker gider misin?

ve
sen hep böyle zalim misin
ey sevgili?
bir şairin şiirinde YASEMEN,
diğerinde KARANFİL;
bir gün İLHAM PERİSİ,
ertesi gün AZRAİL mi olursun?

Kemal Eyüboğlu

Faşizmin Kanatlarında

Kin yüklüydü bu yıl faşizmin kanatları.
Yakıp geçti, ne varsa insanlık adına!
Rüzgarlara alev, bulutlara katran karası
çaldılar, kan çanaklarında...
Ve namussuzca gizleyip,
doyumsuz çıkarlarını top mermilerine
kalleşçe katlettiler bütün uçurtmaları!

kefene sarılmış şarapnel parçalarını
gömdüler acımasızca, ana kucağına...
ne yaşanmamış sevdalar bıraktılar,
ne de bir umut, yarınlara...
ve din, milliyet, namus adına
kin tohumlarını döllediler, tüm kadınlara!

Kemal Eyüboğlu(31.12.2011)

Kemal Eyüboğlu

Gel Artık

Her gece ruhuma ayna tutarsın
Dolaşıp durursun girdaplarımda...
Uyanıp kalkınca gün ışığında,
Gelmezsin,beklersin rüyalarımda.

Bir melek misali kanatlarında
Geziniş durdum yıldızları ben...
Ne güneşte bulabildim seni,ne ayda
Gelmedin,saklandın rüyalarımda.

Çatlayan toprakta filizler gibi
Bu gönül susamış bir damla suya...
Her zaman bekledim gelirsin diye,
Gelmedin,uyudun rüyalarımda.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Gel Dese

Alaca karanlıktı Akdeniz akşamları
Akdeniz akşamında zeytin ağaçları
Zeytin ağacında zeytin gözleri
Zeytin gözlerinde Akdeniz akşamları...

Yağmurla yıkanmış bir Akdeniz akşamında
Benim gibi yapayalnızdı sahil yolları.
Ne olur hiç ayrılmasak dediğim bir anda
Ben çizdim,ben boyadım o gözleri zeytin karasına...

Bilmem yine karanlık mı Akdeniz akşamları,
Yine yapayalnız mı sahil yolları?
Ne önemi var ki aslında...
Yeter ki O bir seslense
Ve...gel dese, sev dese, öp dese
Ne karanlık kalır Akdenizde
Ne de yalnızlıklar yollarda.

Kemal Eyüboğlu(Antalya- 2003)

Kemal Eyüboğlu

Geldik/gidiyoruz

Geldik/Gidiyoruz

Bize soran olmadı:
Çırılçıplak getirildik,
dünyaya.
Onlar dikti biz giyindik
Yaşam dedikleri, ara boşlukları...

Ve gidiyoruz, hızla!
Geldiğimiz gibi:
Yalnız... çırılçıplak.

K. E.

Kemal Eyüboğlu

Gerek Var mı

hüzün bir başka güzel bakıyor masum gözlerinde
aşk bir başka öpüyor suskunlukları dudaklarında...

saçlarını anlatmama gerek var mı?

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Gerisi can sağlığı

karşı sahilde bir evim olsa.
öyle büyük falan değil, yaşanası...
mesela;
bir ben,
bir kedim,
bir de masa sığacak kadar.
ve her sabah,
bahçedeki zeytin ağacının dalından
senin gözlerini toplasam.

gerisi can sağlığı...

Kemal Eyüboğlu

Git Gidebilirsen

hani Şu, sevgilinin işaret parmağı var ya,
hani farkında olmadan ta uzakları gÖsteren...
işte o yÖne; ta uzaklara gitmeli,git diyorsa sevgili.
gitmelisin; hem de arkana hiÇ bakmadan...

ya bırakıp her Őeyini,ya da toplayıp gitmelisin...
ne gecelerin ağlamasına,
ne de gÖndÖzlerin kararmasına aldırmadan...
hani,sevgilinin işaret parmağı var ya;
işte o yÖne gitmelisin; hem de arkana hiÇ bakmadan..!

gitmelisin o işaret parmağının,
git dediği uzaklara...
sevgiliden aldığın aşkı,
sevgilinin kollarına bırakarak...
ve Öyle bir gitmelisin ki;
ne bakıŐını,ne gülÖŐÖnÖ,ne de aşkını
bir daha aklına hiÇ getirmeden.

hadi
git bakalım
gidebilirsen! ...

Kemal EYÜBOğLU

Kemal Eyüboğlu

Gitme

güneşe yakındır bu topraklar.
sık sık karanlıklar çökse de,
fazla uzun sürmez, bilirim.
bilirim; bizim olacak aydınlıklar,
gitme!

Kemal Eyüboğlu

Gitme Kal

gitme kal!
biz aynı yürekte yoldaşız,
yalnızlığımız bize yeter.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Gitmeden

güneşe kurşun sıktılar!
sokaklarımız karanlık,
vicdanlarımız buzdan adam.
ve kan kokuludur,
bahçelerimizde kar.

sen güneşe aşık,
karanlığa isyankarsın.
bilirim, gideceksin;
tutamam seni artık!

gitmeden;
kokunu odalarda,
dudak izlerini aynada bırak,
eski günlerin hatırına.

Kemal Eyüboğlu

Gitmek ve Yaşamak

gitmek; kendini değil,
alıp götürmektir geride kalanları.
ve yaşamak; ulu orta kucaklamaktır,
ölüme en yakın olduğun anları.
K.Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Gizemsel Çelişki

bakışlarında öyle bir mana var ki;
derin mi derin, çözemiyorum.
niyeti gitmek mi, kalmak mı
nedir?
bilemiyorum.
ve, dudaklarında öyle bir söz var ki;
söylemek isteyip de söylemediğidir,
biliyorum.

Kemal Eyüboğlu

Göç

ey yosun kokulu yar!
bak yine zifiri karanlık yürekler,
yine güneş kokuyor şehrin tüm duvarları...
işte bu saatler ve bu vakitlerdir,şehri terk etmenin zamanı.
toplayıp taşı tarağı,ne varsa ortalıkta sana dair
hepsini yükledim çoban çantama...ve gidiyorum!
gidiyorum;
bir varmış bir yokmuş masalların ülkesi,Kaf Dağı'nın da ta ötesine...
bil ki bu gitmelerin...şehri bu terk edişlerimin nedeni sen değilsin...
sen değilsin bu yürek sancılarımın kahramanı.
çünkü sen; ne bu sancılara neden olacak kadar güçlü,
ne de şehri terk ettirecek kadar aşka dairsin...
bu gidişlere,bu terk edişlere...
ve masallar ülkesini aşıp gitmeme neden;
hep yüreğimin bir köşesinde,
bir gün mutlaka lazım olur diye saklı tuttuğum...
ve içinde;
çakıl taşından bilyeler...sert kayalarda biletilmiş çakılar,
bir tutam tuz,bir dilim çökelek,bir dilim de ekmek...
saf temiz duygular... bir o kadar da ele ayuca sıkmayan yaramazlıklar olan
ve askılığını kendim eğirip kendim ördüğüm,
yandan püsküllü çoban çantamdır...
şimdi ben, seni yarattığım çocukluğuma göç ediyorum.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Gözlerin

Karanlık basınca dağlara
Tütünü tenin
Dumanı ayrılık kokan
Bir cigara düşer aklıma
Ve alev olur çakmağımda,
Gözlerin...

Kemal Eyüboğlu

GülüŖün Ömre Bedel

Ah be yanlıŖ zamanda,
YanlıŖ coğrafyaya doğan kadın.
Yağmurunda ıslanmasan da
Gök yüzüne umut eker, bakıŖların.
Hele bir de kendine has gülüŖün var ki;
Bir değil, bin ömre bedel...

Kemal Eyüboğlu

Günah

Ey sevgili,
Tanrı diyor ki;
Seni sevmekmiş en büyük günahım!
Ve
Ondanmış giydiğim ateşten gömlek,
Ondanmış cehennem azaplarım!

Ey sevgili,
Ne olur, çıkarma sırtımdan o gömleği,
Kovma beni cehenneminden...
Asla sitemkar olmam,
Ne Tanrı'dan, ne senden...

İstemem akmasın Kevser,
Cennet bahçelerimde...
Sönmesin kor alevler,
Feryadım yükselsin cehenneminden!
Ve
İstemem, sakın af etme Tanrım...
Yeter ki hep boynumda kalsın,
Çok sevdiğim günahım...

Kemal Eyüboğlu

Hadi Gel

Belki de hiçbir şeyi sevmedim
Günün ilk sözcüğünü
Henüz söylememiş dudakların,
Ve uyku mahmuru gözlerin kadar...
Hadi gel, birlikte uyanalım güzel günlere
Ve birlikte öpelim,
Dudağında saklı aşk sözcüğünü.

K.E.(02.12.2015

Kemal Eyüboğlu

Herkesten Uzak

hadi gel!
herkesten uzak,
tenha bir çıkmaz sokağa
yağsın ruğlarımız.
sen yüreğini
yükle yan flte,
ben kalbimin sesini
gitarın tellerine...
ve;
etrafa umarsız sarhoşlar gibi,
parklarda sabaha uyansın bedenlerimiz.

Kemal Eyüboğlu

Hiçlik Denizi/ İnsanın Özü

Ben dindar değilim,
Fakat:
İbrahim de, Musa da,
İsa da, Muhammed de
benim...
Ve "En-el Hak" diyen,
Hallac-ı Mansur...
"Eline, diline ve beline hakim ol" diyen,
Hacı Bektaş Veli de
benim.

Ben milliyetçi değilim:
Türk, Kürt , Laz, Ermeni,
Arap, Rum, Boşnak, Dağıstanlı...
Ve;
Afrikalı, Asyalı, Avustralyalı,
Avrupalı, Amerikalı da
benim...

Ne "O"yum ne de "bu"...
Ben:
"Hiçlik Denizi"nin üstünde,
"Mavi" ufuk çizgisine yürüyen -ya da yürümeyi göze alabilen-,
"İnsanın" özüyüm.

Kemal Eyüboğlu

Hizmetçi ve Köle Olma Hakkı

1924 Anayasasının gerekçe metninden bir paragraf:

"Devletimiz milli bir devlettir. Çok milletli bir devlet değildir. Devlet Türk'ten başka millet tanımaz. Millet dahilinde eşit hak ve hukuka sahip olması gereken ve başka ırktan gelen kimseler de vardır. Fakat bunlara da ırki durumlarına uygun olarak haklar tanımak veya bu anlama gelecek sözler etmek caiz değildir."(1)

Mustafa Kemal Atatürk'ün sözlerinden bir paragraf:

"Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz ve Türk milliyetçisiyiz. Cumhuriyetimizin dayanağı Türk topluluğudur. Bu topluluğun bireyleri ne kadar Türk kültürüyle dolu olurlarsa, o topluluğa dayanan Cumhuriyet de o kadar güçlü olur."(2)

İsmet İnönü'nün sözlerinden iki paragraf:

"Vazifemiz Türk vatani içinde bulunanları behemehal Türk yapmaktır. Türklere ve Türkçülüğe muhalefet edecek unsurları kesip atacağız. Vatana hizmet edeceklerde arayacağımız nitelikler her şeyden evvel o adamın Türk ve Türkçü olmasıdır" (Vakit, 27 Nisan 1925) .

"Sadece Türk milleti bu ülkede etnik ya da ırki birtakım haklar isteyebilir. Başka hiçbir kişinin buna hakkı yoktur" (Milliyet, 31 Ağustos 1930) .

Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt'un sözlerinden bir paragraf:

"Türk bu ülkenin yegâne efendisi, yegâne sahibidir. Saf Türk soyundan olmayanların bu memlekette tek hakları vardır. Türklere hizmetçi olma hakkı, köle olma hakkı." (Milliyet, 19 Eylül 1930)

KAYNAKÇA:

- 1) "İsmail Beşikçi, Bilim-Resmi İdeoloji Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu, Alan Yay. s.71"
- 2) " Mehmet Bayrak, Kürtler ve Ulusal Demokratik Mücadeleleri, Özge Yay. 1993, s.526"

Kemal Eyüboğlu

Hücre

İçime hapsoldum.
Yüregim,
paslı ranza.
Soluk saman sarısı,
düşlerim.
Sığırcık kuşları,
topluyor umutlarımı.
Ve zaman,
Susuz kurak topraklara
saplandı!

Kemal Eyüboğlu

Hüzünlüyüm!

Ey sevgili!
Biliyorum,
İçinden;
"nasılsın?" diye,sormak geçiyor.
Soramıyorsun!
Dur!
Ben anlatayım:
"Üzölmüş!" desem,
Değil...
"Küskün!" desem,
Hiç değil...
Nasıl anlatsam,
bilmem ki?
Tarifi zor bir haldeyim!
Anlayacağın:
Savaşta annesini kaybeden,
bir çocuk gibi;
Hüzünlüyüm..!

Kemal Eyüboğlu

İçimdeki Canavar

nedir bu tanrım, neler oluyor bana?
yüreğimde derin bir hüznün;
ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum.
dudaklarımda hoş bir tebessüm;
gülmek istiyorum, gülemiyorum.
içimde sonsuz bir enerji;
koşmak istiyorum, koşamıyorum.
ve, gözlerimde bir perde;
Görülmesi gerekenleri göremiyorum.

nedir bu tanımsız değişimler, anlamıyorum?
ne Kerem ile Aslı'nın, ne Leyla ile Mecnun'un
ne Zühre ile Tahir'in, ne de Züleyha ile Yusuf'un
aşkını duymak istiyorum.
ne sokaklardan akıp giden kalabalıkların,
ne de yoksul insanların feryatlarına açık kulaklarım.
ve, ne savaşlarda dul kalan,
ne de açlıktan ölen bebelerine, ağlayan kadınlara üzülüyorum.

siz bakmayın benim; nedir bu?
anlamıyorum dediğime...
içimde, beni ben; insan yapan değerler vardı.
o değerlerimi bir değil, iki değil, onlarca kez
postallarla çiğneyip, dar ağaçlarına astılar!
ve, o değerlerin tozlarından boya,
dar ağaçlarından fırça yapanların
nü tablolarına alkış tutan şerefsizler,
içimde bir canavar yarattılar!

Kemal EYÜBOĞLU

Kemal Eyüboğlu

İhtiyacım Var

hüzünlü güz rüzgarlarının sürüklediği,
çınar yaprağı misali;
kuş uçmaz, kervan geçmez
issiz bir ormanın ortasındayım...

artık ne güneşe
ne de bir damla suya;
ormanı ateşe verip,
ruhumu üfleme için gökyüzüne,
bir tek kibrite ihtiyacım var sadece.

Kemal Eyüboğlu

İlham Perisi

İlham Perisi

ben sevgiyi de aşkı da
ilham perisinden öğrenmiştim...
gözlerinde tutkunun, dudaklarında aşkın
avuçlarında umudun, saçlarında huzurun
ılık sıcaklığını duyardım...

onunla sevgi tomurcukları,
onunla çiçekler bir başka açar;
güneş bir başka, ay bir başka doğardı...
yağmurlar, karlar bir başka yağar
insanlar bir başka, kainat bir başka gülerdi...

o şimdi yok!
ne hayal ne düşün kaldı...
ne gündüzler gündüz gibi aydınlık
ne geceler gece gibi karanlık...
şimdi yağmurlar
Afganlı çocukların göz pınarlarında,
çiçekler İkiz Kulelerin altında kaldı..

Eğer uğruna şiir yazılacak bir sevgili yoksa,
şiirleriniz hayal,
şairliğiniz ise yalancılık üzerine kurulu demektir...

K.EYÜBOĞLU

Kemal Eyüboğlu

İlk Önce

Ne zaman ölüm aklıma düşse;
Her defasında,
İlk önce,
Kefene sarılmış gençliğime
Dokunur ellerim kucağımda...

Kemal Eyüboğlu

İmbat

egenin
meltemi
imbat gibisin.
kısa süreli,
anlık...
ne soğuk,
ne sıcak;
serin...
hüzünlü ve huzurlu.

değişme,
öyle kal...
içinde hüzün kokusu
taşıyan,
anlık
serin rüzgarlarda
huzurlu yaşarım.

Kemal Eyüboğlu

İnadına Sevmek

ben özgürüm
ben sınırsız dünyaların insanıyım
ne baskınıza boyun eğer
ne de el ayak öperim.
sevdim mi gözü kara severim
sevdim mi,özlemlerimi kuşanır
dağa bile çıkarım...
eger sevmek,eger özlemek suçsa
bilin ki ben,ınadına inadına severim...

ben özgürüm
toplumun darağacına tüm isyanlarım
ne örflerini,adetlerini
ne şeriatını,hukukunu
ne yargılarını,ne de bakışlarını umursarım
eger sevmek,eger özlemek suçsa
bilin ki ben,ınadına inadına severim...

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

İnönü Açılımları

Açılım... saçılım derken, her nedense benim de belleğimde tarihin yakın derinliklerine doğru bir açılım sevdası başlayıverdi.

PKK'luların ve açılımcı yandaş medyanın genlerinin tarihi geçmişini aralamaya çalışırken kendi kendime şöyle bir düşündüm ve dedim ki; " Ya, be arkadaş! İki ayaklı sacayağı olmaz. Bu tarihin üçüncü bir ayağı olmalı...yani, siyaset ayağı."

Evet... Bugün olduğu gibi, dün de bir siyasi ayağı vardı!

Bu fikir jimnastiğinin beni yönlendirdiği en önemli isim olarak karşıma çıkan ilk insan, İsmet İNÖNÜ oldu.

İsmet İNÖNÜ hakkında o kadar çok şey yazıldı, çizildi ki... Hepsini burada paylaşma olanağım yok. Bu nedenle, çok özet bilgileri aktarmakla yetinmeyi uygun buldum.

Nasıl olsa Türk Milleti akıllıdır, zekidir. Anlayacaktır...

HAÇIKLER'DEN İSMET İNÖNÜ:

1-) İsmet İnönü Malatyalı değil, Bitlislidir.

2-) Şevket Süreyya İsmet İnönü'nün anne ve baba soyuna ait hiç bir resmi belge gösterememiş; buna rağmen annesinin Deliorman Türklerinden, babasının da Bitlis'li Kurumoğlu Türklerinden olduğunu ileri sürüp, resmi belgeye dayandıramadığı bu iddiasını kabul ettirebilmenin mücadelesini vermiştir.

3-) İnönü, aslen Malatyalı olmadığını, Bitlisli olduğunu Lozan görüşmeleri sırasında Dr. Rıza Nur'a söylemiş; hatta Rıza Nur'a; Bitliste Türk var mı? Sorusunu yönelterek, kökünü işaret etmiştir.

4-) 1. Dünya Savaşı sırasında aslında gösterdiği hiç bir başarı olmamasına rağmen, Cumhurbaşkanlığı döneminde yazdırdığı uydurma kitaplarla kendisini Büyük Asker, Büyük Siyaset Adamı olarak tanıtmış; daha doğrusu bu palavralara inanılmasını resmen dayatmıştır.

1. İnönü Zaferi diye bilinen, Yunanlılarla yapılan çatışmalardır. Bu çatışmaların başarıyla sonuçlandırılıp Yunanın püskürtülmesini Kahraman Türk Ali Fuat Paşa'ya ve İsimsiz Kahramanlarımıza; Türklere borçluyuz....

Ali Fuat Paşa ve İsimsiz Kahramanlar; Atatürk'ün emriyle Moskovaya gidip, 5 Milyon Mavzer Fişegini kaçırmak, 24 saatte Sakarya Nehrinin ağzına taşımışlardı. Ali Fuat Paşa ve o İsimsiz Kahramanlar olmasaydı cepheye yetiştirilemeyecekti ve Yunanlılar tek kurşun atmadan istedikleri yere rahatlıkla gidebileceklerdi. Çünkü Ordumuzun atacak tek kurşunu bile yoktu.

Cephane Sakarya Nehri ağzından kağınlara yüklenip cepheye taşınmış; 1. ve 2. İnönü Savaşı diye İnönü tarafından yazdırılan tarihe geçirilen çatışmalar böylece başlamıştır. Bu çatışmaların Galip Komutanı da Ali Fuat Paşadır. Atatürk'ün cephedeki İnönü'ye çektiği söylenen telgraf da Atatürk tarafından değil, Yakup Kadri'nin Edebiyatçı bir arkadaşı tarafından çekilmiştir.

Miralay Fethi Bey, bu çarpıtmayı Yakup Kadri'nin suratına çarpmıştır. Çünkü; 2. İnönü

Savaşı diye anlatılan çatışmanın Galip Komutanı da Miralay Fethi Beydir.

5-) İnönü 1907'de İttihat ve Terakkiye katılmış; 1909'da gerçekleştirilen 2. Kongrede Atatürk İttihat ve Terakki içindeki Masonların Masonlukla ilişkilerini kesmelerini istemiş; ancak teklifi kabul görmemiştir.

Bu teşkilatın Mason olmayan tek üyesi Atatürktür. Teklifi kabul görmeyen Atatürk, teşkilat ile ilişkisini kesmiştir.

6-) İsmet İnönü yeni evli olduğu mazeretini ileri sürerek İstanbul'da keyif yapmayı tercih etmiş, Erzurum Kongresine katılmamış ve Anadolu'ya mümkün olduğunca geç geçmiştir.

9 Haziran 1920 tarihi, İnönü'nün Anadolu'ya esas geçiş tarihidir... Bu tarihten itibaren Atatürk'ün yanına yaklaşmak isteyen gerçek Vatanperver, değerli, donanımlı kişileri türlü oyunlarla Atatürk'ün haberi olmadan veya üzerlerine iftiralar atıp karalayarak Atatürk'ün çevresinden uzaklaştırmıştır. Atatürk, son zamanlara doğru nasıl bir kişiyle birlikte olduğunu farketmiştir. Ayrıca İnönü, çeşitli mazeretler ileri sürerek Kamal Atatürk'ün Şişlideki evinde yapılan hiçbir toplantıya da katılmamıştır.

7-) Atatürk; yıllarca o cepheden, o cepheye koşturularak yorgun ve fakir düşürülmüş Türk Ulusu'nun varlığını, yedi düvelin saldırısı -işgali altında kalan Kutsal Vatan Topraklarını kurtarabilmenin insan üstü mücadelesini verirken, İnönü Kazım Karabekire; "Gel Ağa olalım. Çiftlikler kurup, çiftçilik yapalım" diyebilmişti. Sonra baktı ki, gerçek Kuvvay-i Milliyeciler Milli Mücadelenin başarı şansını arttırıyorlar, hemen çark edip Kuvvay-i Milliyeciler arasına karıştı.

Kim olduğunun açığa çıkma ihtimali yükseldiğinde, ışık hızıyla Kılık ve Maske değiştirir; bu özelliği ile de her fırsatta öğünürdü...

Nitekim Atatürk, cismani olarak aramızdan ayrıldıktan hemen sonra:

12 Mayıs 1939'da İngiltere ile, 23 Haziran 1939'da Fransa ile iki ayrı Deklerasyona imza atmış; o dönemin Dışişleri Bakanı Şükrü Saraçoğlu, İngiltere Büyükelçisine; "Türkiyenin bütün nüfuzunu Batı Devletlerinin hizmetine vermiş olmaktan büyük bahtiyarlık duyduğunu" söylemiştir.

Bu Deklerasyon, daha sonra 19 Ekim 1939 tarihinde Almanya'yı da içine alan "Üçlü İttifak Anlaşması" haline getirilmiştir.

Halbuki Türkler, Kamal Atatürk öncülüğünde, Bağımsızlık uğrunda, yedi düvelin vampirlerine karşı, tarihte benzeri görülmemiş bir İstiklal Savaşı vererek savaşın galipleriydiler...

İnönü, Atatürk'den sadece 6 ay sonra, başta İngiltere ile yaptığı anlaşma olmak üzere Avrupa Mandasını; yani, İngiliz Mandasını tanımış ve 2. Dünya Savaşı bitmeden ABD ile imzaladığı İkili Anlaşmalarla da Amerikan Mandasını kabul etmiştir. Öneğin; 23 Şubat 1945 Borç verme ve kiralama ile ilgili anlaşma!

8-) 12 Mayıs 1939 - 19 Ekim 1939'da imzalanarak Üçlü İttifaka dönüştürülen anlaşmalar, Türkiye'nin Batı'ya bağlanma sürecini hızla başlatan anlaşmalardır.

Bu fasıl tamamlandıktan sonra, ABD'nin talimatıyla Türkiye'yi parmaklarında oynatabilecekleri kaygan zeminli; yani, çok partili sisteme geçilmiştir..!

Daha sonraları ise İnönü marifetiyle 24 Ekim 1945'te Birleşmiş Milletlere, 14 Şubat 1947'de Dünya Bankasına, 11 Mart 1947'de IMF'ye üye olunmuş, 22 Nisan 1947'de Truman Doktrini kabul edilmiş, 4 Temmuz 1948'de Marshall Planı devreye sokulmuş, 18 Şubat 1952'de NATO'ya, 14 Aralık 1960'da da OECD'ye üye olunmuştur..!

ABD İLE YAPILAN İKİLİ ANLAŞMALAR

1-) 23 Şubat 1945... Bu anlaşma da diğer anlaşmalar gibi tamamen ABD'nin menfaatleri doğrultusunda tek tarafa hizmet eden bir anlaşmadır. Borç verme ve Kiralamalarla ilgili olan bu anlaşma, TBMM'de 4780 sayısı ile yasalaştırılmıştır.

2-) 27 Şubat 1946... Bu anlaşma dünyanın değişik yerlerinde geri götürülmesi çok pahalıya malolacağından ABD'nin elinde kalan savaş artığı malzemeyi, Türkiye'nin satın alması koşuluyla Türkiye'ye 10 Milyon Dolar borç verilmesiyle ilgilidir.

Bu anlaşma, Türkiye'yi daha sonra ciddi bağımlılıklara doğru götürecektir. TBMM'nde 4882 sayısı ile yasalaştırılmıştır.

3-) 27 Aralık 1949... Bu anlaşma, Eğitim ile ilgili anlaşmadır. Bu anlaşma ABD'nin Türk Milli Eğitiminde irade sahibi olmasını sağlayan bir anlaşmadır. Nitekim ABD Türk Milli Eğitimini Milli olmaktan uzaklaştırıp, Milli Eğitim Sistemimizi özel kişi ve gruplara bıraktırmış, paralı Eğitimi yaygınlaştırmış, beyin yıkama müfredatları hazırlatarak kimliksizleştirilmiş kitleler ürettirmiştir..!

4-) 1 Nisan 1939'da imzalanan ve yabancı bir devlete ekonomik imtiyaz tanıyan bu anlaşma, 5 Mayıs 1939'da yürürlüğe sokulmuştur. Bu anlaşma ithalat ve ihracatta ve diğer konularda ABD'ye en ziyade müsaadeye mazhar millet statüsü kazandırmıştır. Bu anlaşma gereği ABD'ye sanayi malları için %12 - %88 arasında değişen gümrük indirimleri sağlanmıştır.

Aynı yıl, yani 1939'da İngiltere'den 37 Milyon Sterlin, Fransa'dan 264 Milyon Frank, 1942 yılında Almanya'dan 100 Milyon Mark borç alınmış ve Türkiye Cumhuriyeti Hazinesinin borç yükü % 266 oranında arttırılmıştır.

Son söz: Türkiye Cumhuriyeti'nin bugün yaşadıkları bir sonuçtur. Sonucu doğuran nedenlerin tarihine indiğimizde karşımıza çıkan girdabın mutlaka ve mutlaka siyasetçi bir aktörü vardır. Tıpkı bugün olduğu ve yarınlarda da olabilecekler gibi.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

İnsan ve Zaman

İnsan,akreple yelkovan arasına sıkışmış; dışındaki varlık ve olguların zinası ile zorla oluşturulan piç bir zamana mecbur değildir.Bir de iç dünyamızda, bizi biz yapan sonsuz zaman vardır.

Doğum ve ölüm saati arasına sıkıştırılmış...kendimiz için değil, çevremiz için yararlı olan bu dışsal "piç" zaman yerine,istediğimizde içinde zaman yolculuğuna çıkmamıza olanak sağlayan "iç" zamanımızın var olduğunu kabul edersek,işte o zaman insanın tanımını; "iki zamanlı varlık",diye yapabiliriz.

Belki de bu bağlamda zamanı da yeniden tanımlamamız gerekiyor!

Örneğin:

Dışsal (piç) zamana; içini ruhumuzun ve düşünsel dünyamızın malzeme olarak doldurduğu, beden ambalajımızın zamanı anlamına gelebilecek "Biyolojik Zaman"... Bizi, olduğu yerde sabit yaşayan bitkilerden... Yeme, içme, üreme alanı kadar alanı algılayabilen ve o alanı korumaktan öte beceri sergileyemeyen diğer canlılardan yaratıcı hayal gücümüze ileri-geri sınırsızca hareket izni vererek ayıran iç zamanımıza da, "Varlık Zamanı" diyebiliriz.

İnsan; biyolojik (piç) zamanı sayesinde ölür, iç(varlık) zamanı ile sınırlarını aşır ölümsüzleşir...Önemli olan, hangi zamana ait olduğunuzdur.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

İroni

"Hiçbir zaman kadını bütünüyle elde edemezsiniz. Kendisine ait bir dünyası vardır ve orada hep yalnızdır. O dünyaya kimsenin girmesine izin vermez. Hiçbir anahtar o dünyanın kapısını açamaz. Yalnızlık onun sığınağıdır. O sığınağa ne zaman gireceğine, ne kadar kalacağına hep kendisi karar verir. Sığınaktayken oradan çıkmaya zorlarsanız, onu sonsuza dek kaybedebilirsiniz." (Can Dündar/Kadını Anladım yazısından alıntı)

.../(kadın erkeğin kaderidir.)
aşk mı yalnızlık mı
mecburiyet mi tercih mi
tercihim yalnızlıktır:
ona mecburum.

her kadın bir kadın
bir kadın her kadındır
kadınlar hep yalnızlık doğurur.

Kemal EYÜBOĞLU

Kemal Eyüboğlu

İsyanla Bilettik Onurumuzu

Yıllarca acılarla kavurup
Zulüm yağmurlarında
Yıkadılar ruhumuzu...
Ve biz;
Aydınlık günlerin umuduna
Kan kızıl küllerimizi güneşe savurup,
İsyanla bilettik onurumuzu...

Kemal Eyüboğlu

K/aç Şiir

kaç çınar ağacını katlettik,
sırtımızı dayadığımız.
kaç denizi çöle çevirdik,
geleceğimize ufuklar sunan.
kaç barış elçisi güvercini
öldürmek için tetiğe bastık.
ve bir günlük boğaz tokluğuna
k/aç kürek salladık,
neslimizin mezarını kazmak için?

Kemal Eyüboğlu

K'aç Çocuk

Mallar mülkler
Aş(k)lar paralar
Dağlar ovalar
Nehirler göller...
Ve dahi,
Dinler kitaplar senin...
Tamam! Anladık da:
Elinin dokunduğu
Adımının bastığı
Her yerde;
K'aç yetim,
Kaç ölü çocuk bıraktın
Haberin var mı?

Kemal Eyüboğlu

Kaç Ömür

Bu yaşıma gelene kadar hiç düşünmedim;
Bir altmış yıla kaç insanın ömrünü sığdırdığımı.
Belki beş, belki on, belki otuz? Bilemem!
Saymadım, altmışını doldurmadan göçüp gidenleri.

Kemal Eyüboğlu

Kader Nedir?

Göğsümün sağ üst kısmında hissettiğim ağrı nedeniyle, Trabzon Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ne gittim.

Muayene sıramı beklerken, arka sırada bekleyen bir baba ve kızı ile küçük bir sohbet anım oldu... Baba tıraşsız bembeyaz sakal ve başında bir takke, kız ise saçının telinden ayak parmaklarına kadar tesettür içindeydi..!

Baba; 49 yaşında olduğunu, yıllarca inşaatlarda ustalık yaptığını ancak sigortasının eksik yatırıldığı için bir türlü emekli olamadığını; bir kızı ve dört erkek evladının olduğunu ve hepsini de, dinimizin emrettiği gibi dindar yetiştirmeleri için İmam Hatip Lisesine gönderdiğini; oğlanların okulu bitirip, namazlarında niyazlarında yaşadıklarını, ancak ne var ki işsiz güçsüz olduklarını; yanında muayeneye getirdiği kızının da bu yıl İmam Hatip Lisesi Son sınıfta okuduğunu ve bitirir bitirmez de, ablasının imam olan oğlu ile er baş edip evlendireceğini, ballandıra ballandıra anlatıverdi bana...

Küçük bir soluk aldıktan sonra da bana dönüp; "Senin çocukların var mı? Okuyorlar mı?" diye sordu.

"Evet, benim 2 kızım var... Büyük kızım Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi, küçüğü de Ankara Ün. Kimya bölümlerini bitirdiler ve her ikisi de çalışıyor." yanıtını verdim.

Benim bu yanıtımın hemen peşinden adamın kızı, babasından iki üç adım uzaklaşarak (belli ki babasının kol mesafesinin dışına çıktı), yüksek bir sesle babasına; "Baba bak! Çevremizde nasıl babalar da varmış, öğren!" dedi...

O sözleri duyduktan sonra adamın, az önce müslümanlığını ve dindarlığını büyük bir şuu içinde bana anlatırkenki güleçliğinden zerre kadar eser kalmamıştı! Kaşları takkesine, asık alt dudağı burnuna değdi ve o minnacık kısık gözleri, kapaklarından fal taşı gibi dışarı fırlamıştı! Kızın şansından, babası ona karşı fiili bir eylem yapmadan, muayene sırası babaya gelmişti...

Baba muayene olurken, kıza sorma olanağı buldum:

-Neden, babanı kızdıracak o sözleri söyledin ki?

Ve işte aldığım yanıt:

- Bak amca! Benim babam, aslında ailem ve tüm sülalem...hatta nüfusa kayıtlı olduğum ilçemin tüm insanları ve onların inançları, kültürleri beni ve benim gibi bütün kız çocuklarını insan yerine koymuyorlar; koymayacaklar da..!

Okumak isteyen bütün kızların önünde bir seçenek var...Ya İmam Hatip, ya da koca! Ama sizin ve sizin gibilerin kızlarına bakar mısınız? Nerelerde okuma fırsatları oluyor...İşte ben; tam da buna kader derim...

O kızla konuştuktan sonra, aklıma takılı kaldı..!

Kader; doğuştan alında yazılı olduğu iddia edilen hikaye mi, yoksa; bizi dünyaya getiren anne baba, anne babanın kültürü ve onların hepsinin içinde olduğu coğrafya mıdır?

Sahi ya; kader nedir?

Kemal Eyüboğlu

Kadın

bakışlarında ışıldasa da güneş;
ne sıcaklığın sıcak,
ne soğğun soğuk...
ılık ılık içime işlersin;
pastırma yazı gibisin,kadın.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Kadın Denince

kadın denince aklıma
ay'la dans etmeye hazır yıldızlar
ve üstünde güneşi solmayan
dünyalar gelir...

ey tanrım!
tüm güzellikler senin görüntün ise,
adını andıkça aklıma kadınlar gelir.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Kadın ve Eylül

Ey sevgili!
Sen boş ver;
"kadın Adem'in kaburgasından yaratıldı."diyen,
hikayeleri...
Tanrı; önce, eylülde kadını...
ekimde,onun yalnızlığından Adem'i yarattı.
Bu yüzden eylül yağmurları şiir,
ekim rüzgarları isyan ve devrim kokar.

Kemal Eyüboğlu

Kadın ve Kırmızı

deniz mavi,
kadın kırmızı elbisesini
çıkarttı.
ve ölüm sessizliğinde
mora çaldı,
bir adım ötede,
sahilde duran adamın teni.
ve çırılçıplak,
bir avuç kumun üstüne
düştü gökyüzü.

Kemal Eyüboğlu

Kaldırım Taşları

Düşlerim düşlerinle örtünmezse her gece,
Seviler inler, umutsuz hüznün gömütlerinde.
Ne güneş doğar ne gün ısınır,
Ay titrer sensiz avuçlarımda.
Ve yıldızlar düşer bir bir, kuzey kutbuna...

Eğer dudakların gülmezse gözlerinde
Mum ışıklarını karartır gölgelerin...
Bilir misin ki, işte tam da o vakitlerde;
Ne şaraba benzer serserinin şarap şişesindeki,
Ne de sıcak bir eve, parkta sabahlayanın düşleri.
Kör olur sokak lambaları...
Ve tükürür kaldırım taşları,
üstlerinde umarsızca yürüyenlerin yüzüne!

Kemal Eyüboğlu

Kaptanın Hali

yola çıktığım
limandan,
çok Uzaktayım.
dön deseler de,
dönemem!
ufuk hayli yakın.
az kaldı, karşı kıyıdaayım.
ne ardımda bıraktığım
liman,
eski liman.
ne yola çıktığım
tekne,
eski tekne.
mendirek çökmüş.
fener deşen,
mum ışığı.
dümen bozuk.
pusula ibresiz.
rota karman çorman.

kaptan mı, dedin?
onun halini hiç sorma!

Kemal Eyüboğlu

Kara Gece!

Aş/k/ın gramı rekor üstüne rekor
Kırarken,
Tüm his/se/lerim çift dip,
Huzursuzluk volatilité endeksim
Öl/ç/ümsüz,
Gözlerimde uyku,içimde bir
Karabasan..!

Boşuna toplanmasın
Ne FED, ne ECB, ne MB!
Çoktan iflas etmiş gönlüm,
Tahtası kapanmış aşk borsasında...
Neye yarar bundan sonra
USD yerine, umut pompalasalar
Hayal piyasasına..?

Kemal Eyüboğlu(09.08.2011)

Kemal Eyüboğlu

Kayıp Çocuk

Şafağın doğum sancısını çeken
Gecenin, en kuytu karanlığında
Ruhlarımızı saran lanet ihtiraslar
Yüzünden,
Kaybettik... Ve şimdi,
Geç kalınmış bir zaman diliminde,
El yordamıyla,
Çaresizce arıyoruz seni,
çocuk.
Ve kime sorsak;
"Karşı uçurumun kenarında,
Sol kanadı kırık,
Beyaz bir güvercin ölüsü gördük."
Diyorlar!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Kendini Yarattığın An

Bir zaman gelir
Bir bakarsın
Tek başına ilerliyorsun,
- doğru- bildiğin, yolda...
Korkma,
Yalnızım diye...
İşte,
Tam da o andır;
Çevrendeki yüzlerden
Riyakar,
Sahte maskeleri
söküp attığın,
Ve kendini,
kendin yarattığın,
an.

Kemal Eyüboğlu

Kısır Döngü

Göçmen kuşlar gibi,
Hep birlikte havalandık,
Hep birlikte koyulduk,
yola...
Ve hep birlikte ayaklarımız kesildi,
yerden.
Şert rüzgarlar,
Önce;
"V" çizgisinde...
Sonra;
beşer...üçer...
Sonra;
İkişer...birer ayırdı bizi,
birbirimizden!
Ve sıcak iklimlere ulaşanlar,
dönüp etrafa baktıklarında;
Ne birlikte yola koyuldukları grup,
o grup...
Ne hayal ettikleri topraklar,
o topraklar...
Ne de dönüş yolunun,
geldikleri yol olmadığını gördüler!
Ve anladık ki;
Bildiğimizden uzaklaşıp,
bilmediğimiz yerlere sürüklendik!

Kemal Eyüboğlu

Kismetimsin-Kaderimsin

sen,asılmış bulutlarda
ağlayan gözyaşlarım
yeşil gözlerinde sevgi ormanım
masamın üstündeki bardağımda rakım...
kısacası sen,kaderimsin.

sen,kalbimin balkonunda
kanıma kök salmış çiçeğim
karanlık gecelerimde yıldızım
düşünsel okyanuslarımda
can yeleşim...
kısacası sen,kismetimsin.

sen,sıcaktan yanan gecelerimde
kurak rüyalarımın kara kışım
yorgun düşlerime yayla rüzgarım
yaşam güneşimin son batımında
çalar saatim...
kısacası sen,kismetimsin,kaderimsin.

Kemal Eyüboğlu

Komün Görüş

Masanda demli bir bardak ay
Cebinde bir paket sigara
Bir de yanında sevdiğin kadın varsa
Ne diye saldırıp durursun dünyaya?

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Korkarım

ah! bir bilsen nasıl da korkarım,
korkarım el süremem saçlarına...
bilirim nice sevdalar dökülür,
nice aşklar gözyaşı bırakır avuçlarıma.

ah! bir bilsen nasıl da korkarım,
öpmek istesem de öpemem dudaklarından...
bilirim nice güneşler kavrulur,
nice nilüferler kıskanır gülleri kızılığından.

alamam avuçlarını avuçlarıma korkarım;
ya uçarsa umutların,
ya dönarsa sevgilerin parmak uçlarında...
ve işte o zaman;
ölümünden değil, seni kaybetmekten korkarım!

K. Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Korkmayacaksın

hiçbir şeyden korkmayacaksın arkadaş,
inadına yürüyeceksin yobazın ve zalimin üstüne.
gözü kara olacaksın; yarıp geçeceksin karanlığı...
ne efendiliği düşüneceksin,ne terbiyeyi;
yeri geldiğinde yumruğu,yeri geldiğinde küfrü
koyacaksın en uygun yerine...
asla aldanmayacaksın, kanmayacaksın arkadaş
el ayak öpen alçakların timsah göz yaşlarına.
hiç düşünmeden sileceksin bir kalemde,
asırlardır sığındıkları "devletin bekası" yalanını...
ve yıkılacaksa yıkacaksın bir vuruşta;
köhnemiş, vahşi, puşt düzeni kafalarına!
K.Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Korkuluk

kuş uçmaz kervan geçmez
tarlaların korkulukları gibiyiz:
iki yana açılmış kollarımızın
birinin ucunda yalnızlık ,
ötekinde çaresizlik!
Ve ortasında bedenlerimiz;
isa'nın,
dünyaya inmesi beklenen bedeninden,
daha kanlı, daha soğuk...

Kemal Eyüboğlu

Kördüğüm

derin mi derin...çok derin,
bakışlarında bir mana var
ki, çözemiyorum...eriyorum!

istek mi, arzu mu nedir?
bilemiyorum..!
ancak;
öyle bir söz var ki dudaklarında,
söylemek isteyip de söyleyemediğindir,
biliyorum...

Kemal Eyüboğlu(02/05/2012)

Kemal Eyüboğlu

Kutsal Çelişki

-Ne yaman çelişkidir bu!

I-
Ol dediğinde,
Alemi öldüren Tanrı'ya,
Her sokak başında,
Ev yaptığını iddia eder
Günahkar...

II-
Çan sesleri eşliğinde
Kan niyetine,
Şarap yudumlar
kutsal kasede,
Sahtekar...

III-
Kitabında vaat var:
Kutsal topraklar...
Uğruna; yakar...yıklar!
Ve döner;
Kendi ördüğü duvarın önünde,günah çıkartır:
Kendine benzeyen,
Tanrısından...

IV-
İşte bundandır,
Yaranamadık asırlardır;
Ne Musa'ya,
Ne İsa'ya,
Ne Mustafa'ya.

Kemal Eyüboğlu

Labirent

Git gide, düşüncelerimin
labirentlerinde kayboluyorum!
Yöneldiğim her çıkış, uçuruma
çıkacakmışçasına
Geri dönüp, bir başka çıkışa
yöneliyorum...

Ve;

Bu kısırdöngünün girdabında,
Bir güneş yılı gerisinde
kaldığımı hissediyorum,
zamanın.

Kemal Eyüboğlu

Lanet Olası Yaz

havada,
kesif bir barut kokusu.
gece ayaz...
parmaklarımız tüfek namlusu!
çatılarda,
sevişen mart kedileri.
Sokaklarda,
tecavüze uğrayan çıplak kadın cesetleri.
ve çocukları...

gece, ölü bedeni gibi. ayaz...
çocuklarda, yetimlik korkusu.
kulaklar sağır...yürekler,
ölümüne sessiz.

ve yine geç kaldı,
lanet olası yaz!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Masum Düşler

Her gece, buğulu penceremin
gölgesinde ağlayan kadın;
kırık kalp atışların,
soluk ay ışığında titreyen yıldızları
boğarken hüznümlere,
elimi uzatsam
dokunacak sanki tenine parmaklarım...
Ve; bilirim/bilirsin nasıl da açtır öpülmeye
çingene pembesi dudakların.

Her gece, buğulu penceremin
önünde soyunan kadın;
teninin rengini alan gün ışığında
canlanır Nuhun anıları göğüslerinde...
Ve; bilirim/bilirsin nasıl da hasrettir bir dokunuşa
incecik topukların.

Her gece, buğulu pencereden
odama akan kadın;
terim terinde buharlaşır, lambalar söner,
lavanta kokar mum ışıkları...
Ve; bilirim/bilirsin
kolum beline, elim boynuna dokunduğu an
gök gürler, şimşekler çakar utancımıza
ıslanır bedenlerimiz sabaha kadar.

Bazı anlar olur ki; düş sanırız, kabullenmek istemeyiz içimizde saklı duran gerçekleri...
Zaman gelir, onlarla yüzleşmek buruk bir utanç verir insana... Ve; işte o zamanlar
anlarız, içimizde kopan fırtınaların asıl gerçekler olduğunu.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Mavi

Olabildiğine masmavi gökyüzü
Sırt üstü boylu boyunca uzanmış,
Gök yüzüne b/akıyor deniz...
Gözleri mavi.

Kaldırımında bir kadın yürüyor.
İçinde bir yürek dolusu acı;
"Özgürlük neyime?" Diyor.
Ağlamaklı! Sessizce ufka b/akıyor.
Suskunluğu mavi.

Ağzımda sigara,
Usumda bin bir isyan.
Sokağa b/akıyorum;
Çöplerin içinde kediler çiftleşiyor.
Şesleri mavi.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Mayın Tarlası

kuzeylisi horon teper
güneylisi kaşık tıklar
doğulusu halay çeker
batılsı zeybek seker
herkes bir neşe içinde,
ve bu ülke benim ülkem.
ülkem?
ülkem, bir mayın tarlası!

Kemal Eyüboğlu

Merhaba

Zaman olur,
Uzaktardan çıkagelir ,
bir merhaba sözü...
Usulca dokunur;
Ruhunuzun zindanında,
Dilsizleşmiş suskunluğunuza...
Ve şimdi,
Zaman, o zamandır:
Ey ruhum, Susma!

Kemal Eyüboğlu

Mor Yapraklar

geceler ayaz!
beyaza donmuş şehrin
karanlıklarına teslim,
size akan ırmaklarım...
ve
direnen kim
bilir misiniz?
ne sizin bana bıraktığınız
bahar dalları,
ne de cıvılcıvılcı park çiçekleri...
nerden bileceksiniz ki,
tek dostum olan
MOR YAPRAKLARI?

Kemal Eyüboğlu

Mutluluk Peşinde

eğer Şu anda kalbime hükmeden,
bakışlarındaki huzursa;
yanarım, mutluluk peşinde
heder olan onca yıllara..!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Ne Denir

Bebek katiline Sayın,
Şehitlere Kelle diyenlere
Ne denir?
Ve
Türküm demekten utanan,
Alt-üst kimliklere sarılanlara
Ne denir?

Canı uğruna vatanı kollayan
Şehitlerin arkasından
Askerlik Yan Gelip Yatma Yeri Değildir
Diyenlere ne denir?
Ve
Fakir-fukara,garip-guraba insanlara
Ananı da Al da Git diyenlere
Ne denir?

Minareler Süngümüz,Müminler Neferimiz
Diyenlere ne denir?
Ve
Şeyh Nurettin Yarın dizleri önünde
Diz çöken,
El Kadiya Kefilim diyenlere
Ne denir?

İslamı referans alan
Ve dini-imanı kullanan din tacirlerine
Ne denir?
İçerde Ulemaya Soralım diyen,
Dışarda Buş(t) un sözünden
Çıkmayanlara ne denir?

Ve
Irakda,Afganistanda
Müslüman kanı akarken,
ABDnin kucağından kalkmayanlara
Ne denir?

Kemal Eyüboğlu

Neden Olmasın

sen hiç kağıttan
kayıklar yaptın mı hayallerine?
ve soğuktan titreyen gecelerini
yıldızlara eşleyip
yükledin mi güvertelerine?

sen hiç kağıttan
uçaklar yaptın mı düşlerine?
ve eylülün bir gününde
sevgini hüznünlere bırakıp
bağladın mı kanatlarına?

sen hiç sevgi uçurtmaları
uçurttun mu gökyüzüne?
ve Karadeniz'den Akdeniz'e...
neden olmasın diye
salıverdın mı sevgini iplerine?

sen hiç umut denizine
olta attın mı?
ve ucuna olmazlarını bağlayıp...
ta derinliklerinde
maziden bir perde, ya da
yarına bırakılmayan özlemlerini
beklerken kıyılarda?

Kemal Eyüboğlu

O An

Bazen taşıyamayacağınız kadar,
ağırlaşır hayat sırtınızda...
Hangi dala tutunsanız, kırılır!
Kayar ayaklarınızın altından,
dünya...
Ve işte o an,
Çocukken saçınızı okşayan
Annelerinizin elleri gelir,
aklınıza...

Kemal Eyüboğlu

Otur Yanıma

Gel, kirvem!
Uzak yollardan geldik,
Yorulduk.
Otur yanıma...
Şöyle bağdaş kurup
Sohbetimizle demleyelim,
hüzünlerimizi...
Ve gelecek aydınlık
günlerin şerefine,
Ağır ağır
Yudum yudum içelim:
Küskün...
İsyan kokulu...
Yaralı...
Yorgun...
Ve bir o kadar da onurlu
Geçmiş günlerimizin,
acılarını.

Kemal Eyüboğlu

Öldürmek Benim İşim Değil

Çocuktum.Henüz okula gitmiyordum.
Elimde; çatalı kızılıcık ağacından,
Lastikleri kırmızı,
Taş haznesi siyah meşinden, bir sapan:
En büyük kuşu avlayıp, mahalledeki
abiler gibi "abi olabilmek" için,
Bir umut çıkmıştım dışarı.
Umudum,bir fındık dalına konmuştu:
O umut,alı al sarısı sarı mavisi mavi,
Rengarenk iri yarı bir kuştı.
Sapanın meşin haznesine en uygun
taşı yerleştirdim.
Bir,iki,üç kez nişan aldım.
Her nişan alışım,kuşun masum bakışlarına
yenik düştü:
Öldürmek benim işim değil,
Varsın abilik abilerin olsun,
dedim...
Ve; elimdeki ekmeği,kuşla paylaşmak için
Sabahtan akşama,dağ bayır dolaştım
peşinden kuşun.

Çocukluğu değil,
Çocuk/su insanlığı özledim...

Kemal Eyüboğlu

Ölüm Donar

kan değil hüzün damlar
damarlarımızdan toprağa
ve katiller tetiğe dokundukça
ölüm bizim yüreğimizde donar

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Ölüm ve Korku

Ölümün her türlüü zamansızdır derler,sevgili
Zaman otuzunda, ellisinde dolmuş...ne fark eder
Lal olur dilim,tutmaz elim ayağım...umurumda mı
En çok ne korkutur beni, biliyor musun?
Mezar taşımndan silinirse gözlerin,beni orda ne teskin eder...

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Ölümü Kutlamak

yahudi havrada,
hristiyan kilisede,
müslüman camide...
alman bira ile,
fransız şarap ile,
türk rakı ile...
ne fark eder,kana bulanmış
zaferimizi nasıl kutladığımız!
nasıl olsa hepimiz,
bir diğerini öldürsün diye,
oğullarını savaşa gönderen
babalar değil miyiz?

K.E.(08.04.2017)

Kemal Eyüboğlu

Ölümün Yeri ve Zamanı

öldünmü, gün batımında öleceksin.
öyle deniz kenarında,
rıhtımda falan değil;
ıssız bir dağın yamacında,
küçük bir dağ evinde öleceksin...
ve öldüğünde saatler,
gökyüzünü seyrederken
içtiğin rakının,
son damlasını yudumladığın
anı gösterecek.

Kemal Eyüboğlu

Ömre Bedel

Ah be! yanlış zamanda,
Yanlış coğrafyaya doğan kadın...
Yağmurunda ıslanmasam da
Gök yüzüne umut eker, bakışların...
Hele bir de kendine has gülüşün var ki;
Bir değil, bin ömre bedel...

Kemal Eyüboğlu

Özgürce

İnsan hiç korkmadan sövebilmeli!
Mesela; gökyüzünün yedinci katına,
Ve yer kürenin tam orta yerine...
İnsan okkalı mı okkalı, özgürce sövebilmeli!
Mesela; adaletsizliğin başladığı ilk kaynağa
Ve onu günümüze taşıyan damara...
Ve sövebilmeli insan özgürce;
Sorgusuzca adaletsizliği kanıksayan tüm mahluklara.
K.Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Özlem

yaşamak
yaşamak sensiz
kanadı kırık bir martı
Ve
kaynağı kurumuş denizler gibi...

yaşamak
yaşamak sensiz
yaşamak bu değil.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Öznesiz Hüzün

Adam güzel kadına seslendi;
Donuyorum! Bir avuç güneş verir misin?
Kadın;
Burada, yanımda mı ısınacaksın, paket mi yapayım?
Adam;
Bilmem ki, kararsız kaldım şimdi..?
Kadın, bir daha konuşmadı!
Güneş, sessiz kadının avuçlarında kar olup adamın üstüne yağdı!

Kemal Eyüboğlu

Posmodern İfadesizlik ve Gerçek Ölüm

Hepimiz Franz Kafka'nın Metamorfoz Romanındaki kahraman Gregor Samsa gibi, uyandıığımız bir sabah aniden olmasa da; ağır ağır birer Hamam Böceğine dönüştük! insanlığından sıyrılmış ölü ruhlarımız; bakışlarımızı,gülüşümüzü, sevgimizi,sözcüklerimizi metamorfoza(dönüşüm,başkalaşım) tabi tutarak, ifademizi ifadesizleştirdi..!

Ve bu posmodern ifadesizlik, Franz Kafka'nın dönemindeki Gregor Samsa'nın hamam böceğine dönüşen halinden daha iğrenç,daha tehlikeli ve engellenemez hızla bulaşan,bulaştıkça yayılan hal almıştır; tıpkı,içinde sevgi ve aşk da dahil her şeyi tüketen hayvani doyumsuzluk gibi...

Hepimiz; resim galerisinin duvarında asılı duran yağlı boya tabloda, başı olan ama yüzü siyah boya ile düz duvara dönüştürülen, modern böcekler...

Ve aslında bizler; posmodern ifadesiz gerçek ölüleriz!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Renkler ve Kökler

Kökler ve Renkler

Köklerin,
ister;
Asya,Avrupa,Afrika...
İster;
Kuzey-Güney Amerika,Antartika'da
olsun.
Çiçeklerin,
İster;
Kırmızı,mavi,sarı...
İster;
turuncu,yeşil,mor renkte
olsun.
Ne fark eder ki.. ?
Biz;
Bir ağacın gövdesinde
aşı tutmuş...
Ve yaprakları:
Her hazan mevsiminde
Kucak kucağa toprakta sevişen
Aynı dal parçacığı,
değil miyiz..?

Kemal Eyüboğlu

Rubai

bunca zulüm,bunca adalet/sizlik
senin izninle ise eğer,
sesimi duyurmak için
günah işlemeye değer

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Ruhum Firarda

.../gece berrak,sema duru,ruhum firarda.

Soymalıyım ruhumu anadan üryan
Yakmalıyım eskiye dair ne varsa
Ve tüm yalnızlıklarımı bir bir dikmeliyim,
Gecenin en mahrem bahçelerine

.../duyar gibiyim sessizliğinin sesini.

Zamanın derin yaralarını taşıyan yalnızlıkların
Dokundu dokunacak yalnızlıklarına
Gece sessiz, gece duru
Sema, göz bebeklerin kadar berrak

Yırtmalı mıyım acaba tam göğüs ucundan,
Gecenin şeffaf tülünü baştan aşağı
Ve sokulmalı mıyım usulca kollarına
Ya da savurup ruhumun küllerini
Salmalı mıyım peşinden tüm benliğimi

Bir bir yalnızlıklarını okşuyorum usulca
Bedenim emmiş bütün karanlıkları...
Genliğim bedeninde azılı bir mahpus,
Ruhum firarda.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Ruhum Firarda!

.../gece berrak,sema duru,ruhum firarda.
soymalıyım ruhumu anadan üryan
yakmalıyım eskiye dair ne varsa
ve tüm yalnızlıklarımı bir bir dikmeliyim
gecenin en mahrem bahçelerine.

.../duyar gibiyim sessizliğinin sesini.
zamanın derin yaralarını taşıyan yalnızlıkların
dokundu dokunacak yalnızlıklarına...
gece sessiz, gece duru
sema, göz bebeklerin kadar berrak...

yırtmalı mıyım acaba tam göğüs ucundan
gecenin şeffaf tülünü baştan aşağı
ve sokulmalı mıyım usulca kollarına
ya da savurup ruhumun küllerini
salmalı mıyım peşinden tüm benliğimi

bir bir yalnızlıklarını okşuyorum usulca
bedenim emmiş bütün karanlıkları...

genliğim bedeninde azılı bir mahpus,
ruhum firarda.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Rüya

Dün gece bir yol çocukluğuma uğradım.
Annem başımı okşadı,
Şımarıdım.
Babam kaşlarını çattı,
Uyandım.

Kemal Eyüboğlu

Rüyalarımnda

Her gece ruhuma ayna tutarsın
Dolaşıp durursun girdaplarımnda...
Uyanıp kalkınca gün ışığında,
Gelmezsin,beklersin rüyalarımnda.

Bir melek misali kanatlarında
Gezinip durdum yıldızları ben...
Ne güneşte bulabildim seni,ne ayda,
Gelmedin,saklandın rüyalarımnda.

Çatlayan toprakta filizler gibi
Bu gönül susamış bir damla suya...
Her zaman bekledim gelirsın diye,
Gelmedin,uyudun rüyalarımnda.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Sabret

Sabret Sevgilim!
Geceyi gözlerinin rengine boyadım,
Gün yeşil doğacak...

Kemal Eyüboğlu

Sadece

Biz,
yüreğimiz ve
vicdanlarımızı ilgilendiren
konular hariç,
aklimızda olan her şeyden
mezun olduk...
İşte bu yüzden ki,
bütün diplomalarımız
birer adi kağıttır sadece!

Kemal Eyüboğlu

Saklı Güneş

.../
İçini ısıtacak güneşin,
Kadının gülüşünde saklı olduğunu,
fark etti...
Ve güneşe doğru,
yürüdü adam.

Kemal Eyüboğlu

Sanal Aşk

Sanal aşk... kim istemez ki?
Yaratan sen, ressam sen...
Oh, ne rahat;
Ne görenin var, ne karışanın...

İster Da Vinci, ister Picasso ol
Salla fırçanı,
Yarat en güzel aşkını hayalinde...
Ne de olsa gözün görmez, elin değmez
Ne tadından, ne sesinden
Ne de kokusundan haberin var...
Sen düşlerini yaşat şiirlerinde.

O seni beyaz atlı prens
Sen onu kraliçe san.
Ne mutluluk ama...
Ne karışanın, ne kıskananın
Ne de arada dolaşanlar var...
Sen;
Salla fırçanı özgürce
İster sarışın, ister esmer
İster plajda, ister dağlarda...
Aklına ne gelirse, özgürce
Al kollarına sere serpe...

Sanal aşk bu,
Yaşamak gerek...
Ne ki; fiziki bedeninin yok olup
Kimyan var olacaksa eğer
Ruhunu ruhuna beze
Ve
Al sana tual ile fırça
Çiz, boyat, karala...
Ruhlarınızın, söğüt dalında
Amozonla buluştuğu o an dur,
dur biraz..!
İşte, tam o anı
Kendi bildiğin gibi boya.

Kemal EYÜBOĞLU

.

Kemal Eyüboğlu

Satirik Şiir

Güvenme dünyanın yalan malına
Güvenip güvenip boşa kasılma
Ölüm bir pervane döner kosmosda
Vakitsiz bir anda konar başına

Kapılma beyhude ihtiraşlara
Kapılıp kapılıp harama koşma
Hesabı ahrette veririm sanma
Kurulur mahkeme fani dünyada

Günün her vaktinde yalan söyleme
Söyleyip söyleyip etrafa sövme
Köpeksiz köy bulup değneksiz gezme
Çıkar bir muhannat ucuza gitme

Dinle bu Kemal'i sözü boş değil
Dinleyip dinleyip adam ol rezil
Kendini kral sanırsın ey bire sefil
Krallar da gün gelir olurlar zebil

Kemal Eyüboğlu

Savaş

bizi yok sayıp
kanımızı emenlere inat
bizim de
beynimizde mantıklı bir sav/ımız
alın teriyle pişen bir kap aş/ımız
ve yüreklerimizde hiç sönmeyen
savaş/ımız var!

Kemal Eyüboğlu

Selam Olsun

Trabzon'dan selam olsun:
Edirne'ye, İzmir'e, Konya'ya, Diyarbakır'a...
Türkmenlere, boşnaklara, lazlara, kürtlere.
Selam olsun; dağlara, ırmaklara, ovalara...
Ve içinde yaşayan canlılara.
Selam olsun Afrika'ya, Avrupa'ya, Asya'ya...
Siyah, beyaz, sarı tenli insanlara.
Selam olsun:
Tarlada,
bağda bahçede,
fabrikada alın teri döken emekçiye...
çağdaş düşünüre,
yazara çizere.
Ve yürekten selam olsun;
Emekten barıştan yana saf tutan,
tüm insanlara.

Kemal Eyüboğlu

Sen Beni Hiç Sevmedin ki

ben seni düş mağaralarım
iğne uçlarıyla,kilim nakışlarıma
işledim.
karanlık gecelerin sağanaklarında
çakan şimşeklerde,yıldırım diye bekledim!
sen beni hiç sevmedin ki.

her sabah, kuş cıvıltıları,ezan sesiyle
ilk selavatta seni diledim.
gün ışığı,kepenkler açılınca ilk bereket
sen olursun diye, seni bekledim!
sen beni hiç sevmedin ki.

ne yüzünü gördüm,ne elinden tuttum
ne kokunu duydum,ne dudağından öptüm
ne bağrına yattım,ne göğsüne dokundum...
ve
nedensizce ben seni çok sevdim...

SEN BENİ HIÇ SEVMEDİN Kİ...

Kemal Eyüboğlu

Sen Söyle

Kaç yürek
Kaç zaman aralığı
Uzaklıktasın benden
Bilmiyorum! Sen söyle.

Kemal Eyüboğlu

Sence

düşünüyorum,daha çok düşünüyorum
yaşam,yaşam sürecinde gelecek
nedir diyorum...

belki yaşam mücadele
gelecekse,sabırla örülmeye çalışılan
desen desen,dallı güllü dantele...
ya da yaşam,derin bir temel
gelecekse,üstüne kurulmaya çalışılan
karma karışık kule...

güneşin doğuşuyla aydınlanan
batışıyla kararar,bazen sakın
bazen fırtınalı denizdir yaşam.
gelecekse,bu denizde bir gemi
bizler bu geminin kaptanı...

ve
deniz azgın,deniz fırtınalı
azgın dalgaları döverken kıyıları
kaptan mı gemiyi,gemi mi kurtarır
kaptanı sence?

Kemal Eyüboğlu

Seni Anlatmak

Kendime anlattığım kadar,
Rahat anlatamıyorum
sana, seni...
Ne zaman anlatmayı denesem
Tarifsiz bir heyecan kaplar,
bedenimi...
Ve, utangaç bir çocuk gibi;
Ruhumun ardında saklanır,
Öylece susarım!

Kemal Eyüboğlu

Senin İçin

Her gece sabaha çeyrek kalan saatlerde
Seher yıldıızına arkadaş oluşlarım
Senin için.
Ayrılık acısı kokan gz yaşlarımın
Yosun kokulu dalgalarla dost oluşları
Senin için.

Her gece sabaha çeyrek kalan saatlerde
şehrin tam göbeğinden doğusuna koşmalarım
Senin için.
Uykularının en tatlı saatlerinde uyandırmasın diye
Bedenimden güneşe perdeler ekmelerim
Senin için.

Her gece sabaha çeyrek kalan saatlerde
Sen başka rüyaların şehvetinde tutuşurken
Sensizliklerimi sırtlayıp g ediflerim
Senin için.
Senin için, yangınları ciğerime hapsediflerim.
Senin için, kahrolasica bu yaşamı sevmelerim.

(13.09.2009/saat:03.40)

Kemal Eyüboğlu

Senin Olsun

gözlerin çok güzel,
sende kalsın...
bakışlarımızı değişelim;
hüzünlerin benim,
umutlarım senin olsun.

Kemal Eyüboğlu

Sensizliğe D-üşüyorum

tarifsiz bir hüzünle,
tarifsiz hüzünlü gözlerine
değiyor gözlerim,
fotoğraflarda.

ve;
bedeninin yokluğunda,
sensizliğe d-üşüyorum,
sessizce!

Kemal Eyüboğlu

Sevda Gemisi

uyan da bir bak!
sıcaktan kavrulan gök yüzünde
nasıl da üşümüş kuzey yıldızı...
ve
tükenmiş umutlar,kaybolmuş
hayallerin yalnızlığında
nasıl da acı fırtınalar kopartır
dinmeyen bir sızı.

belli ki boşuna seslenişlerim
bir yanda inadin,bir yanda sevgim
ha battı,ha batacak sevda gemisi!

uyan da bir bak!
gecenin gizemli karanlığıyla
öpüşen hırçın denizde,
nasıl da sevşiyor dalgalar...
ve
uzaklardaki yalnız sevgilinin
göğsünü örtmeye hasret
çırılçıplak, sere serpe kumsallar.

belli ki boşuna seslenişlerim...
bir yanda sevgim,bir yanda inadin
çoktan batmıştır sevda gemisi!

Siz bakmayın benim yazdıklarım! Sevda gemisi; aşk,sevgi ve sıcak duygular yüklü bir
yürektir,kalptir...
Bazen sarsıntılar geçirip,yelkenleri kırılrsa da; onu batırabilecek fırtına henüz doğada
mevcut değildir ve olacağını da sanmıyorum...
Peki, öyleyse ne duruyorsunuz? Hadi korkmayın...yükleyin yükleyebildiğiniz kadar
aşkları,sevgileri sevda geminize.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Sevgi Ve Sen

sevgi
tıpkı senin gibi
bir çiçektir, sevgili...
yaşamak için ilgi ister,
emek ister.

sevgi nazik,
sevgi narin,
sevgi ince ve kırlgandır...
sevgi sana benzer, bir tanem...
seher yeli yumuşaklığında
okşanmak ister...

sevgi özel,
sevgi özge,
sevgi özgür,
sevgi bir kelebektir, meleğim...
hükümsüz ve koşulsuz
uçmayı ister.

sevgi gül,sevgi nergiz
sevgi erguvan,sevgi menekşe...
sevgi bir yasemindir, Kadınım;
yıldızlı sıcak gecelerde
sabaha kadar koklanmak ister.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Sızı

Durup durup bir türkü takılıyor dilimin ucuna.
"Gesi bağlarında dolanıyorum
Yitirdim yarimi amman aranıyorum"...
Gözlerimi yumup çocukluğuma yol alıyorum.
Annem mutfakta kap yıkarken,
O yanık sesiyle yine bu türküyü söylüyor...
Ben sessizce onu dinliyorum.
Ve içimde bir sızı...
Onun yokluğuna ağlıyorum!

Kemal Eyüboğlu

Silahsız Eşkiya

aç susuz bütün sevdalar,
ateş altında.
bir yangın yeri,
dağlanmış yürekler ovalarda.
bütün uçurtmalar yırtık.
bütün güvercinlerin kanatları kırık.
yer yüzü hayasız utanç yeri.
ve benim isyanlarım, dağlarda
silahsız eşkiya.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Sitem ve İsyân

bunca zulüm,bunça adalet/sizlik
senin adaletinse eğer;
Seninle hesaplaşmak için, korkmadan
günah işlemeye değer!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Sitem! (Hayyam'la Sohbet)

Martı kanatlarında
Rüzgara yelken açtı duygularım,
Bulutlar ağladı sensizliğime
Dün gece!

Göçmen kuşlara
Sordum seni rüyamda...
Ne mektup yolladı,
Ne de bir selam,
Vefasız çıktı dediler
Dün gece!

Hayyam'la şarap içtik,
Seni anlattım.
Ve üstad:
'Bu zamanda az dostun olsun,daha iyi.
Herkesle uzaktan hoş beş edip geçmeli.
Can gözünü açınca görüyor ki insan
En büyük düşmanıymış en çok güvendiğin.' dedi.
Dün gece.

Olur mu,olmaz mı derken
Bir kadeh,bir kadeh daha...
Hayyam:
'Feleği döndürebilir misin muradınca?
Ne çıkar yedi kat değil sekiz katsa?
Er geç toprağa karışıp gidecek gövdeni
HA OVADA KURT YEMİŞ,HA MEZARDA KARINCA.' buyurdu
Dün gece.

Kemal Eyüboğlu

Sokak ocuğu Ve Barış

ben sokak çocuğuyum,
annemin uzağında.
ben sokak çocuğuyum,
kendi içinde ağlayan
savaşa karşı.

ben sokak çocuğuyum
Filistin'de, Afganistan'da,
Suriye'de, Irak'ta...
ben resmi değil,
gayri resmiyim bombalar altında.

ölüler sayılır bir bir,
bir bu taraftan bir ötekilerden.
sonuç üç ölü bir yaralı olsa da,
ben ne ölü ne yaralı,
ne şehit ne gaziyim;
ben, sokak çocuğuyum.
git dersen gider,
kal dersen kalırım çaresiz.

ne olur unutma beni,
tut elimden,
ve adımı barış koy.
barışla yaşasın insanlık,
sonsuzaya kadar.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Son Söz

neyleyim ben sarayı köşkü
elimde elin olmayınca...
rüzgarlar ... yağmurlar,
gündüzler ve geceler
içinde kokunu taşıyorsa,
zamanım tükenir; azrail söyler son sözü!

Kemal Eyüboğlu

Son Viraj

Ne acelen vardı,
Zamanı sollayıp son viraja,
girmeye?
Geri dönmek istesen de,
Artık çok geç...
Her manevra,
nafile!

Kemal Eyüboğlu

Sonbahar Konçertosu

Bir yanım Spartaküs,
Bir yanım Pollyanna.
Kulağımda,
Vivaldi'nin "4 Mevsim"-Sonbahar-
konçertosu.
Ve zaman,
Kayıp yatıra adanmış,
Dilek çaputunun ucunda,
yırtık bir süs.
Ve,hava puslu.
Kuduz kurt sürüleri dolaşıyor,
Tekinsiz sokaklarda!

Kemal Eyüboğlu

Sonbahar Yeşili

.../ bir fotoğrafın anatomisi.

oturmuş ıssız bir yolun ortasında,
öylece gökyüzüne bakıyordu kadın...

gülüşleri,
dudaklarında güneş yangını.
hüzünleri,
bakışlarında sonbahar yeşili.
elinde sigara,
nefesinde yalnızlığın dumanı.

ve öylece hiç konuşmadan,
gökyüzüne bakıyordu kadın!
K.E.

Kemal Eyüboğlu

Sorunlu Renkler

Sorun, duvardaki fotoğrafın
eskimiş renginde değil.
sorun; bakışlarının,
yüreğimde bıraktığı kırmızıda!

K.E.(08.04.2017)

Kemal Eyüboğlu

Suriyeli

/nedenini sorma bilmiyorum,
kasımda acıtır yüreğimi şiir yağmurları/

Bizim memleket senin kuzeyinde,
Bize öncü kış soğukları göç etti.
Şehirlerimiz soğuk, parklarımız ıslak...
Hasta olur ölürsün, dayanamam
Gelme çocuk!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Suskun Kent

Kucağımda kedim,
On ikinci katın balkonundayım.
Kışa hasret gökyüzü...
Çarpık kentleşmenin kurbanı caddeler...
Denizden uzak,soluksuz sokaklar...
Birbirine yabancı,
komşusuz mahalleler...
Geçmişten miras tüm anıları tükenmiş evler...
Ve geleceğe suskun bir kent;
Adı:Trabzon!

Kemal Eyüboğlu

Susma

ölüm,
sessizliği sever.
susma!
bir kaç dize
benden,
bir kaç dize
senden...
şiiirleşelim,
sabaha,
kadar.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Sustuk

Sustuk!
Sustukça,
Derin yaralar açtık,
ruhumuzda.
Gün geldi,
acıdan ağladık.
Gün geldi,
acımızı bal eyledik.
Gün geldi,
Merhem yerine
İsyanımızı sardık,
yaralarımıza.

Sustuk!
Sustukça;
konuşmayı unuttuk...
Sustuk!
Sustukça;
kaybetmeyi öğrendik.

Sustuk... Sustuk...Sustuk!
Nereye kadar,
bu dilsiz Şeytanlık?

Kemal Eyüboğlu

Sustum

ben;
aşk,sevgi,insanlık
dedim...
sen;
haram mı,helal mı
yenir mi,yenmez mi?
dedin.
ve ben;
senin utancına sustum!

Kemal Eyüboğlu

Sürü

Bile bile,
Göz göre göre...
Ve el ele,
koşa koşa...
Yuvarlandık topluca,
kör kuyunun dibine!
Ve şimdi;
Altımız yalçın kaya,
Üstümüz ölü toprağı...
Kulaklarımızı tırmalar
Üstümüzde tepişen,
Haramilerin ayak sesleri.

Kemal Eyüboğlu

Sürü Yolculuğu ve Diyalektik Eksiklik

ıssız ve karanlık bir yoldan gidiyoruz.
peşimizde soysuz ayak sesleri,
önümüzde, asırlık çınar ağaçları...
ne geri dönüp bakabiliyoruz, ne ileri gidebiliyoruz;
ve biz korkuyoruz!

korkuyoruz, çünkü;
akıl duygu,
somut soyut,
bilim ilim...
zalim mazlum,
sermaye emek,
kapitalist sosyalist,
din iman,
İslam müslüman,
Dindar yobaz,
ateist teist...
kavramsal gerçekliğini ve çelişmelerini;
yani,diyalektiği bilmeden yaşayıp gidiyoruz...

ve işte bu yüzden biz; her an ha geldi
ha gelecek, kanlı günleri bekliyoruz!

Kemal Eyüboğlu

Şafakta Dur

Koşar adım değil:
Yumruklarım sıkılmış,
Eylem adımlarıyla,
yürüyorum sana.
Şimdi karanlık!
Zamanı değil,
Olmaz.
Şafakta dur, özgürlük!
Soluklanalım biraz.

Kemal Eyüboğlu

Şair Değilim

şair değilim!
kalemi elime alır
başlarım haksızın
geçmişine, geleceğine...
baktım üstüne
alan yok,
sözü ortaya koyar
giderim.
olur biter!

Kemal Eyüboğlu

Şeffaf Şiir

Zamanın en karanlık anında,
Şeffaf bulutları örtündü...
Ve utangaç bir kadının çekingenliğinde,
Göğsünün en açık yerinden,
Ay'ı sundu, denizin bakışlarına,
Gökyüzü...
Ve o an, denizin üstünde,
Ateş böceği dansına durdu,
Işıldaklı balıkçı tekneleri.

Kemal Eyüboğlu

Ŗiir Dediğin

Ŗiir dediğin kadın gibi olmalı;
dokunmalı yüreğine...yakmalı.
Ŗiir dediğin delikanlı olmalı;
direnmeli tüm haksızlıklara.
Ŗiir dediğin;
Kısrak misali dingin,
Kuş misali özgür,
kelebek misali narin olmalı...

Ben Ŗiirin hasını ta uzaktan tanırım...
Ŗiir dediğin, anam gibi olmalı.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Şiir ve Sen

ne kadar şiir varsa
silip atmalıyım hepsini
ve yeniden yazmalıyım
sana dair ne kadar söylenmemiş sözcük
ne kadar tarif edilmemiş
güzellik varsa
öyle bir şiir yazmalıyım ki
harfleri bakışların
sözleri dudakların
dizeleri teninin kokusu olmalı
elini elimden ayırmamalı virgülleri
sorgulamamalı aşkı soru işaretleri
nefesimi kesmemeli noktalı virgülleri
ve bu şiir
baştan sona sen olmalı...

Kemal Eyüboğlu

Şimal Yıldızı

Bak sevgili,
Gökyüzüne doğru;
İşaret parmağımın gösterdiği,
yöne bak.
Gecenin karanlığında
dans eden,
Yedi yıldız bak.
İçlerinde en parlak;
Hani şu,
Adı "Kutup Yıldızı" olanı var ya,
İşte o sensin...
Ben mi?
Seni içinde taşıyan,
"Küçük Ayı Takım Yıldızı Kümesi."

Kemal Eyüboğlu

Şimdi de Öğretmenim

ben ücra bir kasbada öğretmendim...
ne param ne de pulum vardı!
tek sermayem; öğrencilerim,
ideallerim ve onurumdu...

hep derler ya:BAZI GÜÇLER...
sermayeme de göz diktiler!
öğrencilerimi uyutup,ideallerime güldüler...
ve ONURUM!
onuruma toslayıp durdular.

ben öğretmendim
ülkemin dört bir yanında..
görevim KUTSALDI ya;
teröriste yem,bayrağa sarıp şehit yaptılar...
önce isyankar,sonra hapis ettiler!
ve ONURUM!
onuruma toslayıp durdular.

bazen işportacı,bazen limoncu...
bazen sürgün,bazen işsiz ettiler...
ben
hiç eğilmedim,hiç el etek öpmedim.
ve ONURUM!
onuruma toslayıp durdular...
ben şimdi de ÖGRETMENİM.

Kemal Eyüboğlu

Tam Zamanı

ne yerişdi Şimdi,ne de zamanı
nerden çıktı bu kar taneleri,
daha Şimdi glleri atırmadık mı
dudaklarında?
daha yeni toplamadık mı seninle
buğday başaklarını,
ve birlikte boyamadık mı güneşi
dağınık saçlarında?

ne yeridir ne de zamanı
bırak gitsin kış muhabbetini
ve birlikte çizelim mutluluğın resmini...
yükle gitsin düşlerini kelebeğın kanatlarına
bırak konsun arılar kirpiklerine
bırak ki,bal toplansınlar petek petek
gözlerinin renginde...

ne yeridir artık,ne de zamanı
ne dnn ne de yarının...
Şimdi,limon kokulu gz rüzgarlarının
zakkum çiçeklerini okŐadığı andır.
ve Şimdi,kollarında kurulu darağacında
lm tatmanın tam zamanıdır...

Kemal Eyüboğlu

Tarifsiz

daha nice yaşanmamış sevdalar var yüreğimizde;
henüz bestesi yapılmamış Őiirler ve çizilmemiş resimler gibi...
hadi mırıldan denildiğinde, nutkun tutulduğu
hadi boya denildiğinde, renklerin unutulduğu kadar tarifsiz.

Kemal Eyboğu

Kemal Eyboğu

Tek Bir aresi Var!

pusulası olmayan sanal bir geminin
prangalarında uluyan soysuzlara
satıldı bir kalemde, özgürlüğe hasret sevgilerim!

sonsuz bir karanlığı parçalarken
kalbimdeki ölü ruhların çığlıkları,
kavurur, can çekişen aşkımızın azaplarını
cehennem ateşleri...

sukuta erdirmek kolay mı dersen
bu sancıları ve yok oluşları,
tek bir çaresi var, sevgili...
ya; sevda taciri olarak
sen üstleneceksin bu günahları
ya da; yok oluşunu seyredecek,
kalleşler pazarında dost olduğun vicdanlar.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Teninin Kokusu

Hangi rüzgar,
teninin kokusunu taşıyorsa;
Onun geldiği yön(d)edir,
benim kiblem...

Kemal Eyüboğlu

Tespah Taneleri

Hayır üstat,
önce ekmek bozulmadı!
Önce;
süt,
Sonra;
kan,
Sonra;
insan bozuldu...
Ve bir yarımız;
namlunun ucunda kurşun olup,
yağdık insanlığın üstüne...
Öte yarımız;
ipi kesilmiş tespih taneleri gibi,
kaybolduk mabetlerin avlularında!
Ve sonra;
Bir dilim bozuk ekmek parasına,
satıldık köle pazarlarında!

Kemal Eyüboğlu

Umarsız Arzular

Geceyi en karanlık anında yakalayan
Sessizliklerde seni düşünüyorum...
Seni düşünüyorum;
Aşka gebe doğum sancısı çeken duygular
Ve açlığa mahkum yoksul bebelerin bakışlarında!
Seni düşünüyorum;
En serseri, en pejmurde, en piç
Mantıktan yoksun umarsız arzularıyla...

Kemal Eyüboğlu(05.11.2011/ saat:02:41)

Kemal Eyüboğlu

Usta

Zor gelen ölüm değil, usta;
Ya bir de arkanda bıraktıkların,
Yokluğunun farkında olmazsa..!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Utanc amuru

ne yergi eğriltir yere,
ne övgü yükseltir başımı göğe.
sokakta yaralı kuş,
Çevremde bir yetim görsem;
en lanet sızılar iner yüreğime
ve saplanır utanc çamuruna insanlığım!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Utaniyorum

ne kimliğimden utandım
bugüne kadar
ne de ÷lkeme olan sevdamdan...
ama Şimdi utaniyorum
senden...başındakinden.
yaptıklarınızdan utaniyorum.
ve;
sizi baştacı yapanlardan değil,
size katlandığım için
insanlığımdan utaniyorum!

Kemal Eyüboğlu

Üşüyorum

Hadi durma minik kuşum
Yükle kanatlarına alı...moru...kırmızıyı
Ve Akdeniz akşamlarına inat,
Yakala yosun kokulu Karadeniz'i saçlarından...
Ve dola kadife tüyelerine,
Ek beni gelincik tarlalarına.

Hadi durma tarla kuşum
Yükle kanatlarına Akdeniz'in yangınlarını
Ve bir pençende tuzu...diğerinde yağmurları olsun.
Yak, yalnızlıktan buz tutmuş ormanlarımı!
Acıma sakın, bas yaralarım tuzu!
Ve yağdır yağmurlarını kör geçmişime,
Göm bütün anılarımı Karadeniz'e.

Üşüyorum!
Hadi durma, uyandır ölü rüyalarım;
sar, sarmala... al götür okyanuslara...
Ve büyüt beni sıcacık kanatlarında.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Ütopya

gecenin ıslak kucağında
çaresiz,yorgun günlerim...
günlerim gençliğimde,
gençliğim çocukluğumda,
mazinin çengelinde düşlerim...
ve
sisli ufukların karanlığında
geçmişe gebe yarınlarım.

seherin sancısıyla çatlayan gecelerin
günah beşiğinde,sallanır sevdalarım...
ve
uzaklarda,ta uzaklarda
çıplaklığının cehenneminde
dans eder arzularım...

belki bir gün,bir umut
güneşin doğuşunda
dokunur sana ellerim.

Kemal Eyüboğlu

Vakit Dudaklarımızda Sabaha Koştu

-Say ki, birbirimizi hiç tanımıyoruz-

Bir gün bir şehrin bir kenar mahallesinde,
Bir caddenin bitimine doğru,
Birbirimizden habersiz,
Bir evin adresine yürüyoruz.
Ve "ikinci-akşam" arası bir vakitte,
ikimiz de;
Etrafı demir çitlerle çevrili,
Yeşil küçük bir bahçenin içinde...
Önünde camsız bir veranda,
Verandada yuvarlak bir masa...
Masanın üstünde:
Kırmızı, sarı, yeşil renkli
bir kelebek olan...
Ürkünç -belli ki terk edilmiş- sessizliğe
bürünmüş evin, kapısına bir adım kala
durduk...
Birbirimize bir kelime söylemeden,
Evin sessizliğinde, gözlerimizle,
Birbirimize:" Anahtar nerde?" Diye,
sorduk.
Ve bir müddet sonra fark ettik:
Aradığımız anahtarın,
zaman...
Suskunluğumuzun;
Bize geç kalmış zamana,
açık bir isyan olduğunu.

Düşün ki;
Buz tutmuş suskunluğumuz,
Sessiz evin içinde tenimizde çözüldü.
Ve...
Vakit, dudaklarımızda sabaha koştu.

Kemal Eyüboğlu

Vasiyet

tabudumun üstünde yeşil,
bedenimde beyaz bezler
istemiyorum...örtmeyin!
barış beyaz,
yaşam yeşildir...
ölüm, kan/
kırmızı kokar!

Kemal Eyüboğlu

Yalan

.../
hani, hayat renklenince güzeldi.

önce sarı bir çiçek diktim umut bahçeme,
fark etmediler.
yanına bir yeşil diktim,dönüp baktılar.
açmaz olaydı şu kırmızı;
dördümüzü birden siyaha boyadılar!

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Yalnızlık

aynaya baktı adam
aynada, ona gülen bir adam gördü.
gülen adam,
hayallerini sordu.
adam, hayallerini aradı aynada.
sildi hayalleri, gülen adam
ve gün yüzüne çıktı bütün gerçekler...
ve yalnızlığı ile baş başa kaldı,
aynaya bakan adam!

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Yasaklı Şiir

ey sevgili,biliyorum!
okumak,fikir sahibi olmak
yasak.
düşünmek,konuşmak
yasak.
din,milliyet yerine bilimden söz etmek
yasak.
gece vakti deniz kenarında,
bir parkta oturmak...
ya da sinemadan eve dönmek
yasak.
o yasak,bu yasak,şu yasak...
geriye sadece sevişmek kaldı!

sevişmekte mi yasak?

Kemal Eyüboğlu

Yasemin Kokulu Kar

Dışarda hava çok soğukmuş,
Kar da yağıyormuş bir yandan.
Ağustos sicağında buz tutmuştu,
benim yüreğimde duygular.
Şimdi umurumda mı soğuk,
umurumda mı kar?

Bak! işte...
Havada uçuşan Şu kar taneciğı var ya,
Hani Şu yasemin kokulu olanı.
Onu yakalamalıyım,
Onu kondurmaliyim avuçlarıma.
Belki o zaman hisseder kışı yüreğim
Belki o zaman beklentim olur bahara
Belki o zaman çözülr buzlar duygularımda
Belki o zaman yıkılır bentler,
taşar sevda ırmaklarım...
Ve belki o zaman sular,
yıl on iki ayı umutlarım.

K.E.

Kemal Eyüboğlu(05.02.2011)

Kemal Eyüboğlu

Yaşam

Görünmez hayal denizidir yaşam
Yaz kış yüzer dururuz içinde...
Gün gelir, çıkmamak üzere
Batıp gideriz kuytu derinliklerine
Hayallerimiz kalır su yüzünde.

Kemal Eyüboğlu

Yeniden Doğmak

Belki de
Özlem yüklü siyah saçlara,
Gökle denizin oynaştığı gülen
Gözlere,
Akdeniz'in köpüğü kadar beyaz,
Kumsalı kadar sıcak bir
Tene
Dokunabilmek arzusudur
Yeniden doğmak...

Belki de
İssız ve sahipsiz akşamların
Denizle kucaklaştığı bir koyda
Batan güneşin kızlığı ve
Yakomozların çırılçıplak
Dans ettiği anlarda
Denizden çıkan zeytin bakışlı ay'a
Sıkıca sarılma isteğidir
Yeniden doğmak...

Belki de
Yağmurlu ve karanlık gecelerin sessizliğinde
Şırılsıklam
Ölümüne içmektir hayalleri,
Belki de
Hiç sahip olamamak,hiç dokunamamaktır,
Ya da
Benim sandığımda kaybettiğin güzeli
İsrarla aramaktır
Yeniden doğmak...

Kemal Eyüboğlu

Yetmedi mi

Elimden kazmamı aldın
Tarlamı bağımlı sattın
Aç susuz üryan bıraktın
Bu da sana yetmedi mi

Köylü efendidir dedin
Yıllardır beni kandırdın
Toprağımda ırgat yaptın
Bu da sana yetmedi mi

Köyümü başıma yıktın
Zorla şehirlere tıktın
Beni açlığa terk ettin
Bu da sana yetmedi mi

Beylik sana ırgatlık bana
Yaşam sana şehitlik bana
Vatan sana hapis bana
Bu da sana yetmedi mi

Yemek sana çöpü bana
Keyif sana zulüm bana
Dünya sana ölüm bana
Bu da sana yetmedi mi

Sanma ki bu böyle gider
Keser döner sap döner
Çuvaldız sana da girer
Bu da sana yetmedi mi

Kemal Eyüboğlu

Yırtık Coğrafyalar

tanrılar kana susamış,
tanrılar kan istiyor!
dijital kitaplı peygamberler tebliğde.
yol boyu sıralı aç, sefil, soytarı topluluklar.
ortaçağ vebası, yırtık coğrafyalarda.
en uzun uzuvlarını saplamış tanrılar,
yeraltı ziftlerini avuçluyorlar vıcık vıcık...
ve akrepleri yarıştıyorlar çöl topraklarında.
her yer petrol karası,
her yer kan,
her yer leş!
yine korkak, yine kalles, yine aşağılık
ortaçağ tarih sayfaları.
irinleşmiş çıbanlardan cerahatler damlıyor,
el yazması dört kitabın sayfalarına...
tanrılar doymuyor,
tanrılar kana susamış, kan istiyor!
ilk başlangıca dönüyor; ağaçlara, taşlara...
ve secde ediyor, ördükleri korku duvarlarına
korkak, kalles, aşağılık mahlûklar...
her yer petrol karası.
her yer kan.
her yer leş.
tanrılar kan istiyor.

K.Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Yobaz

Oturmuş postuna nuska yazarsın
Hep fırsatı kolları çalıp çırparsın
Bir de utanmadan dini satarsın
Hadi yürü yobaz ancak gidersin.

İşin gücün yalan, ahlak taslarsın
Kadını mal görüp alıp saklarsın
Elin karısına bön bön bakarsın
Hadi yürü yobaz ancak gidersin.

Cennet cehennem var, der durursun
Bir de utanmadan kul hakkı yersin
Elin sübyanını taciz edersin
Hadi yürü yobaz ancak gidersin.

İçki yasak dersin, her haltı yersin
Köpeksiz köy buldun rahat gezersin
Bu hep böyle gitmez bunu bilesin
Hadi yürü yobaz ancak gidersin.

Kemal Eyüboğlu

Yolun Sonu

Ne hayaller uğruna ziyan oldu bu yaşam
Farkında mısın?
Çöle döndü Karadeniz'in yeşili,
Buz kesti Ege'nin suları!

Sona doğru yaklaştığımızın farkındayım;
Sen ellere dost,ben sana tutkunum.

Hani seninle,arı kanadından
Uçurtma yapacaktık...
Ve gökyüzünü yere serip,
Üstüne adını yazacaktık.

Sona doğru yaklaştığımızın farkındayım;
Sen ellere dost,ben sana tutkunum.

Denize bakıp,hep söyledin ya;
Poyraz çıkacak, diye...
Ne karayel,ne poyraz,ne de fırtına çıktı.
Ayağım bir kayıverdi çakıl taşında,
Ne sen,ne de bir dost kaldı çevremde!

Yolu bitirdik,farkındayım ama,
Sen ellere gitsen de,ben sana tutkunum.

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Yorgunum

sakın seni sevdiğim kadar
sevme beni
çok yorgunum
o kadar ağır yükü
taşıyamam.

K.E.

Kemal Eyüboğlu

Yorma Kendini

hey! zaman,
peşimden koşup yorma kendini,
aramızdaki mesafe hayli uzun...
arkamıza dönüp öyle yürüyelim.
K.E.

Kemal Eyüboğlu

Zaman

zaman; insanlığın en büyük yalanıdır!

bir şehir düşünün;
içinde ne hayatlar yaşanmış, kim bilir...
kim bilir, belki o yaşanmışlıklardan
arda kalanlardır payımıza düşen.
belki;
önün sıra giden, takip ettiğin ayak izleri;
ölümle randevusuna geç kalan birisine...
bir adım sonra soluyacağın hava ise;
vaktinden önce göçüp gidene ait...
ve,
başrol oyuncusu olduğumuz trajik sahenelerin senaryoları;
dönüp bakmadan, önlerinden geçip gittiğimiz konaklarda yaşanmış
nice yasak aşkın ve henüz son sözü yazılmamış nice mektubun bir devamı, ise...

yaşamda; zamanın dünü, bugünü, yarını...ve an'ın başlayıp bittiği,
gerçek dilim neresi?

Kemal Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Zaman/sızım

Saatlerde zaman,
gecenin en karanlık anı.
Belleğim,
Eski bir köy evinin avlusuna
dağılmış cam kırıkları.
Ve anılarım,
O cam parçalarının ardında
kanar!
Ve ben,
Geçmişle bugün arasında,
zamansızım:
Bir gözümde uyku,
Diğerinden çocukluğum akar.

Kemal Eyüboğlu

Zamanı Gelince

biz, uçurtmaları yırtmasın diye
sevgiyi çocukların avuçlarında saklarız.
biz, kine dönüşmesin diye
acılarımızı kuşların kanatlarına yükleriz.
ve biz;
zamanı gelince efendiliğimizden soyunur,
asla esirgemez...asla ar etmeyiz!
en ağırından en sinkafı küfürleri,
tükürürüz zalimin yüzüne.

Kemal Eyüboğlu

Zamansal Çelişki

Zaman dediğin ne ki?
Bir gün bazen bir mr,
Bir mr bir an kadar kısa.
Bırak, varsın onlar deli desinler,
Sen bırakma arzularını yarına.

K.Eyüboğlu

Kemal Eyüboğlu

Zamansız izgiler

Sol yanımda anılar,
Sağ yanımda gelecek,
Ve ortada ben...
Soldan sağa,
Sağdan sola...
Ne yana dönsem,
ne yöne yönelsem,
hep aynı:
Birbirinin zıttına ilerleyen;
Gri, kesik,
Zamansız çizgiler!

Kemal Eyüboğlu

Zamansız Sevda

yazdan çalma bir öğle saatinde
çam dallarına düştü özlemlerin...
bakışlarında gökyüzü,
saçlarında rüzgar,
dudaklarında güneş,
güz çiçeklerinde kokun, bir sevda..!
Ve;
yazdan çalma bir akşam vakti
sol yanıma düştü yangınların!

Kemal Eyüboğlu

Zordayım

Bir yanım
umut,
bir yanım
isyan içinde!

Bir yanım;
Arap çöllerinde
recmedilen Güneşi,
kör kuyulardan
çıkartır...
Diğer yanım;
Meriç'in,
Menderes'in,
Kızılırmak'ın,
Sakarya'nın,
Çoruh'un,
Dicle'nin,
Fırat'ın,
kardeş türkülerini
haykırır...

Zordayım!

Kemal Eyüboğlu